

Đá Xay Sữa Bò Đậu Đỏ

Contents

Đá Xay Sữa Bò Đậu Đỏ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	11
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	16
10. Chương 10	17
11. Chương 11	19
12. Chương 12	20
13. Chương 13	23
14. Chương 14	24
15. Chương 15	25
16. Chương 16	27
17. Chương 17	28
18. Chương 18	30
19. Chương 19	31
20. Chương 20	32
21. Chương 21: Phiên Ngoại	33

Đá Xay Sữa Bò Đậu Đỏ

Giới thiệu

Editor: Mr. DownerThể loại: Hiện đại, đoản văn, ngọt, cưới trước yêu sau, ngạo kiều biệt nữ tổng tài công x ôn nhu rộ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-xay-sua-bo-dau-do>

1. Chương 1

Edit: Mr.Downer

Thẩm Thư Kiệt là một tiểu minh tinh hạng ba dựa vào mặt ăn cơm, tuy diễn xuất mặt đơ còn ca hát lạc nhịp, thế nhưng vẫn có fan thích Thẩm Thư Kiệt bởi vì không chống cự lại nổi nhan sắc của cậu, kỳ thực Thẩm Thư Kiệt cùng Giang Hạo Phong xem như là kết hôn theo kế ước, thời điểm kết hôn cùng Giang

Hạo Phong, Thẩm Thư Kiệt nghèo rớt mồng tơi không có một đồng, công việc cũng mất, sau khi cưới cậu muốn tìm việc làm, Giang Hạo Phong hỏi cậu muốn làm gì, lúc đó Thẩm Thư Kiệt đang xem phim, cũng không nghĩ nhiều thuận miệng nói một câu: “Đóng phim đi.”

Sau đó, Thẩm Thư Kiệt liền trở thành diễn viên.

Bình thường Giang Hạo Phong rất bận rộn, từ khi Thẩm Thư Kiệt đi vào nghề diễn viên này cũng không có thời gian dư thừa, thỉnh thoảng cậu nhìn thấy khuôn mặt đơ không hề có kỹ năng diễn xuất của mình trên ti vi liền nghĩ qua mau dừng gieo vạ cho con mắt của khán giả, nhưng cậu không muốn làm phiền Giang Hạo Phong giúp mình tìm công việc khác, cũng may là hắn không biết công việc hắn tìm cho cậu đã bị cậu làm thành cái giống gì, nếu như để hắn biết đến mớ gạch đá quần chúng nhân dân trên mạng dành cho cậu thì sẽ rất bẽ mặt.

Mấy bữa nay vừa vận đóng máy xong một bộ phim, Thẩm Thư Kiệt có thể về nhà nghỉ ngơi một quãng thời gian, trong nhà chỉ có bác quản gia cùng dì giúp việc, Thẩm Thư Kiệt cất hành lý xong trước tiên muốn ngủ một giấc, nhưng cậu nhìn đồng hồ thấy Giang Hạo Phong sắp trở về, cho nên quyết định chuẩn bị một ít thức ăn cho hắn, Thẩm Thư Kiệt luôn chủ động đảm nhận làm chuyện này, cậu gả cho Giang Hạo Phong, Giang Hạo Phong giúp cậu vượt qua cửa ải khó khăn, lại còn tìm việc cho cậu, thế nên đây cũng là một chút báo đáp.

Giang Hạo Phong rất thích ăn ngọt, thật không tương xứng với bề ngoài lạnh lùng không thích cười của hắn, tuy Thẩm Thư Kiệt diễn dở nhưng tay nghề làm bánh ngọt vẫn tốt, lúc cuộc sống còn khó khăn trước đây, cậu cũng đã đi làm tại tiệm bánh ngọt được mấy năm.

“Tiểu Thẩm, thiếu gia đã về.” Quản gia ở ngoài nhà bếp gọi cậu một tiếng, cậu nhìn mấy miếng bánh ngọt nhỏ vừa mới làm xong một chút rồi mới bưng ra ngoài.

Giang Hạo Phong đang cởi áo khoác, Thẩm Thư Kiệt đặt bánh ngọt nho nhỏ trên bàn, đi qua nhận lấy áo vest của hắn: “Anh về sớm thế?”

“Ừm, không có chuyện gì.”

Thẩm Thư Kiệt oán thầm làm sao có khả năng không có chuyện gì, một tập đoàn lớn như vậy sẽ không có chuyện gì sao? Có điều làm ông chủ chính là tốt ở chỗ đấy, có thể tùy tiện về sớm, sau khi giúp hắn treo áo lên, Thẩm Thư Kiệt cùng hắn đi đến bàn ăn, Giang Hạo Phong nhìn thấy bánh ngọt liền nhú mày: “Em về chưa nghỉ ngơi trước sao?”

Thẩm Thư Kiệt không biết tại sao hắn lại đột nhiên hỏi câu này, nhưng mà nhìn hắn có xiu không vui, cậu vẫn quyết định nói dối hắn một chút: “Em về ngủ một giấc rồi mới dậy chuẩn bị.”

Giang Hạo Phong nói lỏng cà vạt không nói gì, Thẩm Thư Kiệt liền đi lấy cho hắn một ly sữa bò có độ ngọt vô cùng cao, ngồi đối diện hắn chuẩn bị cùng ăn, kết quả Giang Hạo Phong không ngẩng đầu lên chỉ mãi ăn từng miếng, cho đến khi hắn ăn hết tất cả, Thẩm Thư Kiệt hơi kinh ngạc, hình như mới một tháng không gặp mà dạ dày của Giang thiếu gia lại trở nên to hơn một ít, cậu rõ ràng làm phần cho hai người, không thể thừa cho cậu một ít sao?

Buổi tối, Thẩm Thư Kiệt ngồi trong phòng ngủ xem kịch bản phim mới, Giang Hạo Phong đang tắm, cậu nhìn đồng hồ rồi để kịch bản sang một bên, chuẩn bị mấy thứ lát nữa muốn dùng, kết quả Giang Hạo Phong mặc áo ngủ đi ra từ phòng tắm.

Thẩm Thư Kiệt cầm dầu bôi trơn cùng bao cao su trong tay có hơi giật mình nhìn hắn, Giang Hạo Phong nhìn lướt qua đồ vật trên tay cậu không nói gì, trực tiếp dựa vào đầu giường cầm lấy tờ báo.

Thẩm Thư Kiệt suy ngẫm xem từ lúc mình về nhà đến nay đã chọn phải chỗ nào của hắn, kết quả không có chút manh mối, cậu để dầu bôi trơn cùng bao qua một bên, sau đó ngồi trên giường hỏi hắn: “Ngày hôm nay không làm hả?”

Giang Hạo Phong nhìn chằm chằm tờ báo, thờ ơ không động lòng, Thẩm Thư Kiệt thấy hắn không có tổ thái độ quyết định nên cũng không hỏi nhiều, an tĩnh chui vào chăn chuẩn bị ngủ, khi cậu đang mơ mơ màng màng sắp thiếp đi, đột nhiên nghe thấy người đằng sau ợ lên một tiếng thật to...

2. Chương 2

Edit: Mr.Downer

Ngày hôm sau, Thẩm Thư Kiệt dậy chuẩn bị bữa sáng, ninh nhừ cháo khoảng bốn mươi phút, nấu thêm mấy cái lòng trắng trứng, còn tách lòng đỏ cho vào tủ lạnh, rồi lại lấy ra đưa muối cậu đã ướp trước khi đi quay, bày lên đĩa nhỏ.

Sau khi Giang Hạo Phong rời giường liền nhìn thấy bữa sáng đã được chuẩn bị xong, hắn nhìn xung quanh không thấy Thẩm Thư Kiệt, bèn nhìn chằm chằm bát cháo âm ỉ trên bàn, sau đó hai ba ngụm uống xong, rót cuộc như tìm được cái cố hoàn mỹ đi vào nhà bếp, kết quả lại không thấy ai.

Hắn có chút không vui cầm cái bát nặng nề đặt trên tủ bếp, vừa ngẩng đầu lại nhìn thấy bóng người đến gần ngoài cửa sổ, hắn liền cầm bát lên, bước nhanh ra khỏi nhà bếp, ngồi trở lại phòng ăn, trên tay còn nghiêm túc lật xem một tờ báo.

Thẩm Thư Kiệt đi vào nhìn thấy hắn đã uống hết cháo, hỏi: “Còn muốn uống không?”

Giang Hạo Phong gật đầu tiếp tục nghiêm túc đọc báo, Thẩm Thư Kiệt cầm lấy cái bát của hắn cười cười: “Thế anh uống nửa bát thôi, ngày hôm qua đã ăn nhiều, không thấy căng bụng sao?”

Giang Hạo Phong nghiêm túc giữ tờ báo, có chết cũng không chịu thừa nhận: “Không có gì.”

Thẩm Thư Kiệt cũng không vạch trần hắn, nhưng mà chỉ múc non nửa bát cháo: “Ngày hôm nay anh không đi làm hả?”

“Nghỉ.”

“Nhưng hôm nay không phải thứ bảy chủ nhật.”

Giang thiếu gia đặt tờ báo xuống: “Anh là ông chủ, không thể tự kiểm soát thời gian nghỉ ngơi của mình sao?”

Thẩm Thư Kiệt thấy dáng vẻ đột nhiên nghiêm túc của hắn, cậu cố nén để mình không cười thành tiếng: “Chẳng lẽ là vì ở nhà cùng em hả?”

Giang thiếu gia mạnh miệng: “Có khả năng đó à?”

Thẩm Thư Kiệt nhìn dáng vẻ ‘anh muốn nghỉ thì nghỉ cần quái gì lý do’ của hắn, rốt cuộc không nhịn được cười thành tiếng: “Được rồi, vậy em ở nhà với anh được không, ngày hôm nay chúng ta xem phim nhé?”

Sau một buổi sáng, hai người thật sự làm ỏ trên ghế sofa xem vài bộ phim, những ngày nhàn hạ như thế này không nhiều, hai người cũng thảo luận vài câu về nội dung phim, Thẩm Thư Kiệt kết hôn cùng Giang Hạo Phong năm năm, cậu luôn cảm thấy hai người nảy sinh ra tình cảm trong lúc đó, có yêu hay không thì không dám nói, nhưng chí ít là vẫn có sự tôn trọng lẫn nhau, có lẽ còn kèm theo một chút thích.

Bữa trưa được dì giúp việc chuẩn bị kỹ càng, thế nhưng Giang Hạo Phong ăn không được mấy miếng, hắn liếc mắt nhìn giờ rồi nói với Thẩm Thư Kiệt: “Một lúc nữa em đi làm bánh ngọt đi, muốn ăn loại như ngày hôm qua.”

Thẩm Thư Kiệt đang uống canh hoa trứng kỳ quái nhìn hắn: “Ngày hôm qua ăn nhiều như thế, bữa nay anh còn muốn ăn?”

“Ừ.”

“Anh sắp ba mươi đó, không biết rằng không thể ăn quá nhiều đồ ngọt sao?”

“Em cứ làm đi, làm xong để trong tủ lạnh.”

“Vậy tại sao không chờ đến lúc anh muốn ăn thì em làm?”

Giang thiếu gia không nói gì, hắn một mặt không vui nhìn Thẩm Thư Kiệt, Thẩm Thư Kiệt sợ nhất bộ dạng này của hắn, vì vậy chỉ có thể thỏa hiệp: “Được rồi, em đi làm đây.”

Giang Hạo Phong gật đầu: “Làm giống như đúc ngày hôm qua ấy, không được sai một bước.”

“Được được được.”

Tuy rằng không biết Giang thiếu gia nổi hứng gì, nhưng cậu vẫn bắt đầu chuẩn bị vật liệu làm bánh ngọt, Giang Hạo Phong chặn ở cửa theo dõi cậu như môn thần, rốt cuộc bận rộn một buổi chiều, Thẩm Thư Kiệt mới bưng mấy cái bánh ngọt nhỏ đến trước mặt Giang Hạo Phong: “Chỉ có thể ăn một cái, còn lại bỏ vào tủ lạnh ngày mai ăn.”

Giang thiếu gia bất động nhìn bánh ngọt, hắn chỉ vào đồng hồ trên tường, Thẩm Thư Kiệt có chút nghi hoặc.

Giang Hạo Phong thấy cậu một mặt mờ mịt, hắng cổ họng rõ ràng một cái nói: “Ngày hôm qua em gọt anh.”

Thẩm Thư Kiệt chớp mắt hai lần: “Em gọt anh cái gì?”

Giang thiếu gia nhũn mày một mặt lãnh khốc: “Ngày hôm qua em nói với anh trở về ngủ rồi mới làm bánh, thế nhưng dựa vào thời gian chênh lệch này, ngày hôm qua em vốn không có nghỉ ngơi trước.”

Thẩm Thư Kiệt trong chớp mắt hiểu rõ ngày hôm qua hắn biết nữ cái gì, cậu buồn cười ngồi đối diện với Giang Hạo Phong: “Giang lão bản, Giang thiếu gia, Giang Hạo Phong à, làm sao anh biết ngày hôm qua em bay chuyến nào về nhà lúc mấy giờ? Em chỉ nói hôm qua em sẽ về nhà nhưng không có nói thời gian, anh âm thầm chú ý lịch trình của em sao?”

Giang Hạo Phong hơi thay đổi sắc mặt: “Không có.”

Thẩm Thư Kiệt đặc biệt vui vẻ khi nhìn thấy dáng vẻ biệt nữ của hắn, cậu ghim một trái dâu tây đỏ mọng trên bánh ngọt bỏ vào trong miệng nhai hai lần, đột nhiên đứng dậy hôn lên miệng Giang Hạo Phong, đầu lưỡi nhẹ nhàng cạy ra đôi môi mỏng của hắn, đút dâu tây vào trong: “Cám ơn anh ngày hôm qua đã tan việc về sớm với em nhé.”

Giang thiếu gia thưởng thức dâu tây được đút vào trong miệng, cảm thấy bản thân hình như rơi xuống thế hạ phong, hắn chỉ muốn làm cho Thẩm Thư Kiệt xin lỗi vì chuyện nói dối mình ngày hôm qua, có điều phát triển này dường như không đúng lắm, nhưng hắn tạm thời không rảnh đi suy nghĩ, chỉ đổi khách thành chủ quán quýt lấy đầu lưỡi mang vị dâu tây kia mà hôn thật sâu.

3. Chương 3

Edit: Mr.Downer

Giang Hạo Phong ở nhà nghỉ ngơi hai ngày cuối cùng cũng bị thư ký mời đi làm, Thẩm Thư Kiệt giúp hắn thắt cà vạt xong rồi đưa tiễn hắn ra ngoài, Giang Hạo Phong đi tới cửa liền đứng bất động, Thẩm Thư Kiệt nhìn hắn một lúc, sau đó hơi nhón chân lên hôn hắn một cái: “Buổi trưa có cần em đến đưa cơm không?”

Giang Hạo Phong nghiêm túc từ chối: “Không cần, công ty xa như vậy, em ở nhà nghỉ đi.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu: “Ừm, thế em không đi.”

“...”

Thẩm Thư Kiệt nhìn thời gian rồi đẩy hắn ra ngoài: “Anh còn chưa đi, làm ông chủ lớn là có thể tùy tiện đến muộn sao?”

Giang Hạo Phong mắng mình miệng tiện một lần trong lòng, sau đó bất đắc dĩ ra cửa.

Thẩm Thư Kiệt không có sở thích nào, Giang Hạo Phong vừa đi, trong nháy mắt cậu không biết mình nên làm gì, xem phim một lúc tự nhiên quyết định lướt weibo, thực ra bản thân cũng không có cái gì để đăng, cậu khẽ suy nghĩ, sau đó đăng bánh ngọt nhỏ mình làm hai ngày trước lên.

Thẩm Thư Kiệt: Bánh ngọt nhỏ làm mấy bữa trước, dễ thương chứ?

Sau khi đăng xong, Thẩm Thư Kiệt để điện thoại qua một bên tiếp tục xem phim, sau bốn mươi phút mới hết, cậu cầm di động lên xem bình luận, tuy rằng Thẩm Thư Kiệt không hot mấy nhưng cũng không tính là quá flop, fan cứng vẫn có, bình luận của fan cũng khoảng mấy trăm cái sau mấy phút, thực ra cậu rất thích fan nói chuyện với mình ở dưới, mặc dù cậu chưa từng trả lời lại.

“A a a a giựt tem!!”

“Dễ thương với!!! Siêu cấp dễ thương!! Dễ thương như Thư Thư!!”

“Cực kỳ muốn ăn!! Thư Thư cực kỳ hiền huệ nha!! “

“Muốn ăn +1, hi vọng một ngày nào đó Thư Thư có thể share ảnh làm bánh!!”

“Á á á á Thư của mì cư tê nhất! Thư của mì còn ngọt còn cư tê hơn bánh ga tô!!”

Thẩm Thư Kiệt lướt bình luận, khoe miệng mỉm cười, cậu rất cảm kích sự yêu thích của fan dành cho mình, đọc bình luận ở dưới cũng thấy ấm áp, rất nhiều bình luận đều không khác nhau mấy, chỉ có một ID, mỗi lần Thẩm Thư Kiệt nhìn thấy đều cho rằng có lẽ fan của mình đời trước đã đào mồ đào mả tổ tiên nhà cô gái này.

“Nhìn ngán muốn chết, chả có đáng yêu.”

“Weibo cũng là nơi công cộng, không có chuyện gì cứ đòi ăn đòi uống, sao không tự mình làm đi?”

“Có share ảnh bánh ngọt thì cũng không share vô người của cô.”

“Thư của cô, Thư của cô, sách của cô (*) bị chôm hết rồi chắc, thế cô khẳng định tạch đại học rồi.”

(*) Chơi chữ, thư trong tên Thẩm Thư Kiệt nghĩa là cuốn sách.

Thẩm Thư Kiệt nhìn thấy cái ID này lại vô cùng đau đầu, nói cô gái này là anti thì cổ chưa từng chửi cậu bao giờ, nói cô gái này là fan thì cổ cũng chưa từng khen cậu cái gì, hơn nữa luôn ném gạch fan của cậu, cái ID này xuất hiện đến giờ cũng được ba năm, trước đây một số fan còn có thể đi ra cãi tay đôi với cổ, sau đó một ít fan lâu năm liền thờ ơ đứng đưng, nhìn thấy fan mới war với cổ còn chạy ra can ngăn.

“@Rất ghét mấy kẻ nhòm ngó vợ của người khác, ây dô, em gái lại tới nữa rồi, mỗi lần đều có thể nhìn thấy bóng em, thực sự cần cù chăm chỉ đi ném gạch nha!”

“Ha ha ha ha, tui cảm thấy vợ nhỏ không phải anti fan của Thư Thư, tím ấy rõ ràng là anti fan của chúng ta đó!”

“Tui cũng thấy thế, nhưng tím này quả thật quá đáng ghét, Thư Thư là của chung cũng không phải riêng mình tím ấy, mỗi lần tím ấy quăng gạch tui mình thì chẳng lẽ tui mình không được chọi đá lại sao.”

“Đáng ghét +1, Thư Thư vốn là của chung.”

Thẩm Thư Kiệt xem náo nhiệt âm ỉ ở bên dưới, thực sự cảm thấy buồn cười, chiến tranh của những cô bé nữ sinh xưa nay luôn là thế này, chỉ cần một lý do đơn giản là có thể ồn ào đến long trời lở đất, cậu để điện thoại di động qua một bên, đi tới nhà bếp bắt đầu chuẩn bị bữa trưa, tuy rằng ngoài miệng nói không đến, nhưng mà nhìn dáng vẻ không vui vẻ lắm của Giang Hạo Phong trước khi đi làm, cậu vẫn quyết định cho hân một niềm vui bất ngờ.

4. Chương 4

Edit: Mr.Downer

Thẩm Thư Kiệt làm vài món Giang Hạo Phong thích ăn rồi xếp gọn bỏ hộp, sau đó nói một tiếng với bác quản gia, lái xe đến công ty của Giang Hạo Phong, lúc từ thang máy chuyên dụng đi ra, thư ký tiểu thư liếc mắt liền nhìn thấy Thẩm Thư Kiệt, nhanh chóng lại gần muốn xách cái hộp giùm cậu: “Tiểu Thẩm sao lại tới đây?”

Thẩm Thư Kiệt nháy mắt một cái với thư ký tiểu thư: “Giang tổng ở đây mà, em đến đưa cơm cho anh ấy.”

Thư ký tiểu thư giúp cậu đẩy cửa văn phòng ra: “Giang tổng còn đang họp, cậu ngồi trước đi, sếp cũng sắp xong rồi.”

Thẩm Thư Kiệt nói cảm ơn với cô, sau đó ngồi trên sofa giết thời gian, cậu nhìn trái phải một cái, vừa tính lấy di động ra thì nhìn thấy một miếng bánh ngọt nhỏ đặt trên bàn làm việc của Giang Hạo Phong, cậu đi tới nhìn một cái, buồn cười lắc đầu: Cũng không biết anh lén mang tới công ty khi nào.

Vì để phòng ngừa lát nữa Giang thiếu gia đi vào lúng túng, cậu tri kỷ dời bánh ngọt đến sau máy tính, làm bộ mình không nhìn thấy bất cứ thứ gì.

Giang Hạo Phong mở hộp xong liền có chút khí áp thấp, thư ký tiểu thư thận trọng tiêu sái đến trước mặt hắn nói: “Giang tổng, Thẩm tiên sinh đã tới.”

Giang Hạo Phong sững sốt, gạt đầu đẩy cửa đi vào, Thẩm Thư Kiệt đang ngồi trên sofa xem video, thấy hắn đi vào liền nở nụ cười: “Sắc mặt không tốt lắm, công việc không thuận lợi sao?”

“Ừ.”

“Đáng tiếc là em không giúp gì được cho anh, thôi ăn một chút giải tỏa đi.” Nói rồi lấy ra cơm nước đã chuẩn bị trước.

Giang Hạo Phong quả thật vốn có chút buồn bực vì chuyện công việc, nhưng nhìn thấy Thẩm Thư Kiệt, tâm trạng lại bình phục rất nhiều trong nháy mắt: “Không phải em nói không tới sao?”

“Em tới đưa bữa trưa cho anh, không phải anh sẽ vui hơn sao?”

Giang Hạo Phong cầm lấy đĩa nhìn cậu: “Không có.”

Thẩm Thư Kiệt đã quen với kiểu trả lời này của hắn nên cũng chẳng thèm để bụng, cậu lấy hai bộ bát đĩa ra ăn cùng với Giang Hạo Phong, Giang Hạo Phong ăn cơm luôn chọn ba lựa bốn, Thẩm Thư Kiệt tìm hiểu rất lâu mới biết rõ yêu thích của hắn, cậu mang theo hai phần hắn thích ăn cùng một phần bông cải xanh luộc cho chính mình, bộ phim tiếp theo phải diễn vai một công tử ốm yếu, mặc dù là nhân vật nam ba, nhưng cậu vẫn chuyên nghiệp muốn làm cho mình gầy đi một ít, tuy nhiên Giang Hạo Phong lại như học sinh tiểu học ghét cay ghét đắng bông cải xanh, một miếng cũng không muốn đụng.

Giang Hạo Phong vô cùng chán ghét nhìn bông cải xanh mướt kia, hắn trông Thẩm Thư Kiệt ăn từng miếng từng miếng rất ngon lành, có chút không thể nào hiểu được: “Buổi chiều em chuẩn bị làm gì?”

“Có hẹn với Hồ Sơn.”

“Hẹn anh ta làm gì?”

“Đúng lúc anh ta cũng được nghỉ, tụi em đã lâu không gặp, thấy mặt nhau một cái.”

Giang Hạo Phong để đĩa xuống, quay đầu nghiêm túc nhìn Thẩm Thư Kiệt: “Tên Hồ Sơn này anh không thích.”

“Hả? Tại sao?”

“Nhân phẩm của anh ta không tốt.”

“Như thế nào, Hồ Sơn là người bạn thứ nhất trong vòng giải trí của em, anh ta đã giúp em rất nhiều.”

“Danh tiếng của anh ta rất tệ, cuộc sống riêng cũng rất loạn, chơi bời cùng rất nhiều nữ minh tinh, sau này em ít tiếp xúc với anh ta đi.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu, tùy tiện gấp một miếng bông cải xanh bỏ vào trong miệng của hắn: “Anh cũng rành chuyện về giới giải trí nhỉ, em còn cho là anh không quan tâm đâu.”

Khuôn mặt Giang Hạo Phong không hề có cảm xúc lắc đầu, sau đó nhai bông cải xanh trong miệng vài cái rồi nuốt xuống: “Không có, trước đây công ty có hợp tác với anh ta, anh không quan tâm chuyện của giới giải trí.”

“Ồ, thật ra Hồ Sơn cũng không tệ lắm, cuộc sống riêng của anh ta quả thực loạn, có điều đối đãi với em cũng được.” Cậu vừa nói vừa gấp một miếng bông cải muốn nuốt vào miệng Giang Hạo Phong.

Giang Hạo Phong ngậm miệng từ chối, một lát sau mới nói: “Anh không bao giờ ăn bông cải.”

Thẩm Thư Kiệt để đĩa xuống, toét miệng cười: “Anh vừa mới ăn đó.”

Giang thiếu gia chợt cảm nhận được dư vị trong miệng, sắc mặt trở nên có chút đen xì.

5. Chương 5

Edit: Mr.Downer

Sau khi cơm nước xong Giang Hạo Phong còn phải mở một cuộc họp, tuy rằng hắn đặc biệt không muốn để cho Thẩm Thư Kiệt đi gặp Hồ Sơn, nhưng Giang thiếu gia chưa bao giờ ngăn cản bất kỳ mối giao thiệp nào của cậu.

Vì vậy hắn rất tùy ý hỏi: “Cả hai gặp nhau đến mấy giờ? Sau đó anh đi đón em?”

“Ừm, hắn là sẽ không lâu đâu, nhưng nếu như anh tới đón thì em gọi taxi đến đấy, sau đó ở chỗ Hồ Sơn lâu hơn một tí chờ anh tan việc.”

“Vậy thì em vẫn nên tự mình lái xe về nhà đi.”

“...”

Gã Hồ Sơn này, như Giang Hạo Phong đã nói, danh tiếng không tốt cùng đời sống riêng tư đặc biệt hỗn loạn, bộ phim đầu tiên Thẩm Thư Kiệt đóng chính là quay cùng Hồ Sơn, khi đó Thẩm Thư Kiệt từ trên trời rơi xuống (*) diễn vai nam nhất, bộ phim duy nhất thành công kia đã thúc đẩy tình bạn giữa Thẩm Thư Kiệt cùng Hồ Sơn.

(*) Từ gốc là không hàng, chỉ những người không báo danh đăng ký mà đột nhiên xuất hiện tham gia vào hoạt động, ý ở đây là Thư Kiệt được đi cửa sau ấy.

Hồ Sơn và Thẩm Thư Kiệt gia nhập giới giải trí cùng lúc, thế nhưng bây giờ Hồ Sơn đã thành minh tinh hạng nhất, bọn họ hẹn nhau ở một quán trà tư nhân, lúc Thẩm Thư Kiệt tới Hồ Sơn vẫn chưa đến, cậu ngồi xuống đợi một lát mới nhìn thấy Hồ Sơn vũ trang toàn thân đi vào, kính râm khẩu trang che kín mít, sau khi thấy Thẩm Thư Kiệt liền lập tức quăng khẩu trang mắt kính bày ra một cái pose thật lố: “Tiểu Thẩm! Đã lâu không gặp chú, có phải anh đây lại đẹp trai hơn đúng không?”

Thẩm Thư Kiệt nhấp một ngụm trà cười với gã: “Mỗi lần gặp đều thấy anh đẹp trai lên một tầm cao mới.”

“Ha ha gần đây sao rồi?” Hồ Sơn cởi áo khoác vắt qua một bên nói chuyện phiếm với cậu, “Rốt cuộc cũng nghỉ ngơi được mấy bữa, hồi trước tôi bận bịu đến muốn thăng thiên.”

“Bạn quan-hệ-xã-giao chứ gì.”

“Ngày này ngày cậu có phải bận tôi không thế.”

Hồ Sơn luôn là một người kiêu căng lại rất độc lập, gã còn có một chút bối cảnh cộng với kỹ năng diễn xuất tinh xảo, vì vậy dù bên ngoài có nói về gã như thế nào, nhưng vẫn có rất nhiều fan cùng người trong ngành hâm mộ gã, mọi người đều biết quan hệ giữa Hồ Sơn và Thẩm Thư Kiệt, cho nên gã ôm cậu chụp một tấm hình đăng lên weibo cũng không gây ra chấn động sóng gió gì, Hồ Sơn xem một chút bình luận liền bật cười: “Hai chúng ta cũng có fan CP cơ đấy, thực sự rất thần kỳ, tình bạn trần trụi thế này mà sao mấy cô có thể nghĩ đến chuyện chúng ta lăn giường? Huống hồ tôi đây còn thẳng như ông tuýp.”

Thẩm Thư Kiệt thò đầu nhìn bức ảnh gã chụp: “Ai bảo anh cố ý gây mập mờ.”

“Thôi quên đi, dù tôi với cậu có trắng mắt trộn trừng với nhau thì mấy cô này đều có khả năng não bở ra một câu chuyện ngược luyến tình thâm.”

Thẩm Thư Kiệt vừa muốn nói gì thì di động chợt vang lên, cậu nhận điện hỏi: “Làm sao vậy? Tại quán trà của ông chủ Lâm, ừm, được, anh đi đường cẩn thận.”

Cúp điện thoại, cậu nói với Hồ Sơn: “Lát nữa Giang Hạo Phong sẽ tới đây.”

Hồ Sơn một mặt táo bón: “Anh ta tới làm gì?”

“Tiện đường đến đón tôi về thôi.”

“Không phải cậu lái xe tới đây sao? Rồi hai người đưa xe về?”

Thẩm Thư Kiệt cười phốc lên một tiếng: “Đưa xe trong phố xá sầm uất, anh nghĩ tôi sẽ nổi tiếng chứ?”

“Buổi tối tôi còn tính hẹn cậu cùng đi uống rượu đây.”

“Để lần sau đi, Giang Hạo Phong không thích tôi uống rượu.”

Hồ Sơn một mặt ghét bỏ nhìn cậu: “Cậu nghe lời quá vậy.”

Thẩm Thư Kiệt hồi tưởng một chút, Giang Hạo Phong chưa bao giờ ngăn cản cậu làm cái gì, cậu muốn làm gì đều là quyền tự do của cậu, bao gồm cả chuyện uống rượu xã giao. Trong công tác ngoại trừ lần đầu tiên được đi cửa sau đóng vai nam nhất, Giang Hạo Phong rốt cuộc cũng không giúp cậu thêm lần nào, chuyện uống rượu xã giao là không thể tránh khỏi sau khi vào cái nghề này, nếu là công việc do mình tự chọn, cậu cũng muốn bản thân cố gắng hết sức làm tốt, kỳ thực cậu không biết uống mấy, có lần nào đó bị rót nhiều đến mức ói cả một đêm, toàn thân khó chịu muốn chết, lúc đấy cậu mới kết hôn với Giang Hạo Phong không bao lâu, thật sự không dám mở miệng xin giúp đỡ, cho nên chỉ có thể tự mình chịu đựng, sau khi Giang Hạo Phong trở về thấy cậu một thân tàn tạ như vậy liền giúp cậu tắm rửa, chăm sóc cả một đêm. Ngày hôm sau hần vác vành mắt thâm đi làm, chuyện như vậy liên tục xảy ra mấy lần, mỗi lần Giang Hạo Phong đều không nói gì, có điều trông có chút không vui, Thẩm Thư Kiệt ngây ngậy ngất ngất dán vào trên người hần hỏi: “Có phải anh không thích em uống rượu, đúng chứ?”

“Ừm.”

“Kỳ thực em cũng không muốn uống, uống nhiều xong rất khó chịu.”

Giang Hạo Phong đặt cậu vào trong bồn tắm, giúp cậu rửa ráy: “Nếu em muốn làm tốt công việc của mình, có một số chuyện nhất phải thực hiện.”

Thẩm Thư Kiệt có chút tủi thân: “Anh cũng không giúp em một chút.”

“Em muốn anh giúp em sao?”

Thẩm Thư Kiệt ướm nhẹ bò lên người hần: “Em biết anh có thể giúp em, nhưng em cũng muốn dựa vào nỗ lực của bản thân, thế nhưng mọi thứ có chút khó khăn.”

“Muốn làm tốt đương nhiên phải trả giá, anh có thể giúp em, em chỉ cần nói với anh một câu, em muốn nhân vật trong phim nào cũng đều có thể.”

Thẩm Thư Kiệt say khướt cười: “Em biết, nhưng em cũng không muốn quá kém cỏi so với người khác, một vai nam ba còn cần anh giúp đỡ, có phải là rất mất mặt.”

“Ừ.”

“...”

“Có điều, kỳ thực em cũng không cần cố gắng như vậy, thật sự không làm được thì bỏ đi.”

“Hả?”

“Em đã gả cho anh, anh có thể nuôi em.”

Khoảng hai mươi phút sau Giang Hạo Phong đã đến quán trà, ông chủ Lâm ra cửa nghênh đón hẳn: “Giang thiếu, tới uống trà sao lại không nói sớm một tiếng, để tôi chuẩn bị sẵn trà cho cậu.”

Giang Hạo Phong và ông chủ Lâm là bạn bè lâu năm, cũng không hàn huyên liền đi vào trong: “Tôi tới đón bà xã.”

Ông chủ Lâm thấy hẳn vội vã đi vô trong, cũng theo sau cười đến không ngậm miệng lại được: “Ở sau lưng thì gọi thích quá nhỉ.”

Giang Hạo Phong dừng bước nhìn anh ta: “Lâm Tiệp Sâm, cậu không bận?”

Ông chủ Lâm không hề có tự giác nói: “Tôi rảnh lắm, với lại đã lâu tôi cũng không thấy Tiểu Thẩm, theo cậu đến gặp cậu ấy luôn.”

“Lần sau đi.”

“Tại sao?”

“Cậu đi theo lại nói chuyện rất lâu, tôi muốn dẫn em ấy về nhà.”

“Lúc này mới buổi chiều, gấp làm gì.”

Giang Hạo Phong một mặt nghiêm chỉnh nói: “Trải qua thế giới hai người.”

Gõ cửa tiến vào nhà gian của Thẩm Thư Kiệt, Giang Hạo Phong đầu tiên chào một tiếng bắt chuyện với Hồ Sơn, tuy rằng Giang thiếu gia ở sau lưng nói xấu người ta, thế nhưng mặt đối mặt ngồi xuống vẫn mang đầy khí chất vô cùng khiêm tốn lễ độ trầm ổn, đơn giản trò chuyện vài câu về tình trạng gần đây, Giang thiếu gia giả bộ nhìn đồng hồ rồi quay đầu nói với Thẩm Thư Kiệt: “Về nhà chưa?”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu: “Em đến phòng rửa tay đã, quay lại xong mình về.”

Gian phòng chỉ còn lại Giang thiếu gia và Hồ đại nhân, bầu không khí trở nên vi diệu trong nháy mắt, Hồ Sơn không phải người thích giả vờ giả vịt, gã luôn không thích Giang Hạo Phong, vì khí tràng của người này thay đổi đặc biệt nhanh chóng.

Hồ Sơn nhìn lướt qua nét mặt không biểu tình của Giang Hạo Phong, ngón tay gõ mặt bàn hai lần: “Tôi với Thư Kiệt là bạn bè nhiều năm như thế, chắc anh không thể nào không biết, nhưng cứ nhìn chăm chăm cậu ấy thật kỹ như vậy, anh rất không yên tâm về cậu ấy sao?”

Một cái liếc mắt Giang thiếu gia cũng không quăng cho Hồ đại nhân, hẳn cầm lấy tách trà uống một ngụm: “Chuyện tôi yên tâm về em ấy hay không cũng không hề liên quan trực tiếp đến chuyện tôi không thích hai người ở chung một chỗ.”

“Bà xã tôi làm bạn với ai, tôi không quản cũng không bao giờ can thiệp, thế nhưng không can thiệp không có nghĩa là tôi thích, tôi tôn trọng bất kỳ người bạn nào của em ấy, tuy nhiên tôi cũng có thể sử dụng nghĩa vụ của bản thân đi đón vợ mình về nhà sau khi tan tâm.”

“Chắc.”

Lúc Thẩm Thư Kiệt trở lại cũng cảm giác được khí tràng kỳ quái của bọn họ, cậu nở nụ cười làm giảm bớt bầu không khí: “Chúng ta đi thôi, Hồ Sơn, hôm nào lại gặp.”

Sau khi theo Giang Hạo Phong lên xe, Thẩm Thư Kiệt ngồi ở ghế kế bên tài xế, quay đầu nhìn Giang thiếu gia đang muốn khởi động xe, ánh mắt cậu chớp chớp, khóe môi kéo lên một ý cười nồng đậm: “Anh ở trước mặt người khác, đều gọi em là bà xã sao?”

Giang thiếu gia vừa đạp chân ga liền giảm vội phanh xe, hấn điều chỉnh bản thân một chút, âm thanh cứng rần không nhấp nhô nói: “Em nghe lắm.”

Thẩm Thư Kiệt hiểu rõ thói mạnh miệng đó giờ của hấn, cậu xoay người lại gần Giang Hạo Phong, đột nhiên hôn một cái lên gò má của hấn, nhỏ giọng ghé vào lỗ tai hấn nói: “Vậy em gọi anh một tiếng ông xã được chứ?”

Giang thiếu gia thành công buông tha cho kế hoạch về nhà, hấn quay đầu hôn lấy Thẩm Thư Kiệt đang liếm loạn khắp vành tai mình, Thẩm Thư Kiệt muốn ôm cổ hấn nhưng không gian trong xe thực sự quá chật, cậu chỉ có thể từ ghế phụ leo lên trên người Giang Hạo Phong: “Chúng ta chưa từng làm trong xe, anh có muốn thử một chút không?”

Giang Hạo Phong không hề trả lời, môi hấn chỉ từ trong miệng cậu chuyển đến cổ rồi không ngừng liếm mút xương quai xanh, Thẩm Thư Kiệt ôm đầu của hấn nhẹ nhàng kéo xuống dưới một chút, Giang Hạo Phong tựa như nhận được mệnh lệnh liền cởi nút áo sơ mi của cậu ra, đưa lưỡi liếm lấy đầu vú của Thẩm Thư Kiệt, tiếp tục gắng sức dùng đầu lưỡi không ngừng trêu đùa, Thẩm Thư Kiệt kéo tay hấn cởi khóa quần của mình, sau đó nhào đến bên tai Giang Hạo Phong thì thầm: “Giang Hạo Phong, sờ em đi.”

Lúc Giang thiếu gia nghe đến mấy chữ này, hạ thân trở nên cứng rần trong nháy mắt, hấn vùi đầu liếm mút đầu vú của Thẩm Thư Kiệt cho thỏa, rồi mới hơi kéo quần của cậu đưa tay vào trong, Thẩm Thư Kiệt giật giật có chút không thoải mái, cậu hơi rên rỉ tựa như làm nũng: “Không muốn mặc quần, cởi...”

Giang Hạo Phong tạm thời dừng động tác trên tay, lột quần của cậu xuống, Thẩm Thư Kiệt thả lỏng hai chân lập tức quần quanh thắt lưng của hấn, tiếp theo cậu lấy đầu lưỡi của Giang Hạo Phong hôn sâu, cái mông không ngừng cọ hạ thân của hấn: “A... Giang Hạo Phong... Anh cứng rồi.”

Hô hấp Giang Hạo Phong nặng nề, hai tay hấn không ngừng xoa nắn cái mông vĩnh cửu của Thẩm Thư Kiệt, cậu có chút bất mãn cắn đầu lưỡi của hấn: “Anh vào đi...”

Trên xe của Giang thiếu gia không có dầu bôi trơn, hấn đưa hai ngón tay của mình đến bên mép của Thẩm Thư Kiệt, đôi mắt hấn sâu thẳm không thấy đáy, giọng nói trầm thấp hơi khàn: “Bảo bối, liếm ướt.”

Thẩm Thư Kiệt lè lưỡi liếm một cái, rồi lập tức nuốt hai ngón tay đến tận gốc, Giang Hạo Phong sợ đụng tới cổ họng của cậu nên nhanh chóng cong ngón tay một chút, Giang Hạo Phong nhìn cậu nuốt vào nhả ra mấy lần, sau đó kéo tay hấn xuống mặt sau của chính mình, có nước bọt làm trơn, hậu huyệt dễ tiến vào hơn một ít, Giang Hạo Phong một bên xoa cái mông của Thẩm Thư Kiệt, một bên chậm rãi đâm vào trong hậu huyệt, Thẩm Thư Kiệt kẹp chặt hai ngón tay của hấn, liếm láp vành tai hấn, âm thanh như mím cười nói: “Được rồi, đều ướt đầm... Anh vào đi...” Nói rồi liền đưa tay cởi khóa quần của Giang Hạo Phong, dương vật bị cọ lỏng cả nửa ngày rốt cuộc cũng bắn ra ngoài, Thẩm Thư Kiệt nhắc mông lại ma sát: “Ừm... Muốn anh... Mau vào làm em...”

Hai tay Giang Hạo Phong đỡ lấy cái eo nhỏ của Thẩm Thư Kiệt, còn hai tay Thẩm Thư Kiệt vịn vai Giang thiếu gia từ từ ngồi xuống, lúc rốt cuộc hoàn toàn đi vào, Thẩm Thư Kiệt phát sinh ra một tiếng rên rỉ: “A... Ông xã... Lớn quá...”

Giang Hạo Phong như bị một tiếng ông xã này kích thích, hấn dùng sức thao động hậu huyệt của Thẩm Thư Kiệt, hai cái chân trần trụi của Thẩm Thư Kiệt có chút vô lực đung đưa, qua một lúc lâu, Giang thiếu gia mới bắn ra từ trong tiếng cầu xin tha thứ của cậu. Thẩm Thư Kiệt nhìn áo sơ mi của hấn bị mình bắn dính dính dính, hơi có chút đỏ mặt, Giang Hạo Phong tạm thời không lo cho bản thân, rút mấy tờ khăn giấy lau chùi một chút cho Thẩm Thư Kiệt: “Làm sao ngày hôm nay lại chủ động như thế?”

Thẩm Thư Kiệt để hấn lau người giúp mình, cong đôi mắt cười hì hì nói: “Nghe thấy được anh gọi em là bà xã, em rất vui vẻ.”

Lỗ tai của Giang thiếu gia có chút đỏ ửng, hấn khẽ khụ một tiếng: “Đã bảo em nghe lắm rồi.”

6. Chương 6

Edit: Mr.Downer

Sau một tuần nghỉ ngơi, Thẩm Thư Kiệt liền vào đoàn phim, vai nam phụ đau ốm này của cậu thực sự không có nhiều lời kịch, việc làm chính mỗi ngày là nửa nằm trên giường ho khan thổ huyết, Thẩm Thư Kiệt cũng lặn lội nhiều năm như vậy, chỉ cần không phải vai nhiều lời thoại cùng đòi hỏi kỹ năng diễn xuất cao, cậu đều có thể biểu hiện rất tốt.

Trợ lý Tiểu Đoạn giúp cậu chụp một tấm nghiêng mặt ngồi trên giường nhìn ra ngoài cửa sổ, gian nhà tối tăm chỉ có một tia sáng từ bên ngoài chiếu vào trên người cậu, vì bệnh lao nhiều năm nên không cách nào xuống giường, trong mắt mang theo từng tia khát vọng, lại có vẻ vô cùng cô đơn.

Tiểu Đoạn chụp xong cảm thấy không tệ: “Tấm này đăng lên weibo đi.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu lịch sự nói cảm ơn, cậu không có trợ lý riêng, trợ lý mỗi lần vào đoàn phim đều do công ty tùy cơ an bài trước, người duy nhất trong công ty biết mối quan hệ giữa cậu cùng Giang Hạo Phong chỉ có sếp tổng, ban đầu sếp tổng cho rằng phu nhân đi cửa sau của Giang thiếu gia là phải nâng cho thật hot một cây, kết quả Thẩm Thư Kiệt bày tỏ chỉ cần công việc không có quá nhiều yêu cầu, sếp tổng cũng coi như thôi, tỏ ý sau này nổi lên sẽ phân thêm nhiều trợ lý, kết quả Thẩm Thư Kiệt vẫn không nổi, vòng giải trí nghèo nàn nhiều lắm, cậu lại diễn xuất không hay, càng khỏi bàn tới cái khác.

Dựa theo yêu cầu đăng tấm ảnh kia của đoàn phim, cậu suy nghĩ một chút điền thêm ba chữ.

Thẩm Thư Kiệt: Cảnh giường chiếu.

Thẩm Thư Kiệt chưa kịp để di động xuống, bình luận đã nhảy lên, cậu tiện tay lướt liền lập tức bật cười.

Rất ghét mấy kẻ nhòm ngó vợ của người khác: Nhân vật công chúng, chú ý dùng từ.

Fan bên dưới vốn đang siêu cấp vui vẻ khi nhìn thấy bức ảnh, kết quả cái ID này lại âm dương quái khí xuất hiện làm người ta có chút bất mãn.

“A a a a a Thư Thư! Thư công tử!!!”

“A a a a Thư Thư! Like cho phim mới!! Công tử yếu ớt đẹp quá!! Mặc dù vợ nhỏ cướp được tem, thế nhưng ngộ tuyệt đối sẽ không like!!”

“Vợ nhỏ lại tới làm cụt hứng! Mặc dù nói có điểm đúng, nhưng mà tui cũng sẽ không like!”

“Thư Thư nói sai chỗ nào, cái này không phải cảnh giường chiếu à? Săn tiện liếm góc mặt nghiêng thần thánh của Thư Thư!!! Đẹp về lù!!!”

“@Rất ghét mấy kẻ nhòm ngó vợ của người khác, thím có quyền quản Thư Thư nói gì trên weibo của mình chắc, quản rộng vậy má!”

“Tuy rằng là nhân vật công chúng không sai, thế nhưng không nhìn ra được Thư Thư rõ ràng đang nói đùa hả?”

“Thím không thích xem thì nhấn nút đi! Thực sự vô cùng ghét cái thể loại đi khắp nơi giảng đạo như thím!”

Thẩm Thư Kiệt xem một lúc sau đó tắt weibo, gửi ảnh vừa chụp cho Giang Hạo Phong: “Nhìn có được không?”

Hình như đối phương không bận nên trả lời lại ngay: “Ừ.”

“Anh đoán xem lần này em diễn thể loại nào?”

“Cổ trang.”

“Ông chủ Giang thật thông minh, lập tức nhìn ra được ngay.”

“...”

“Mỗi lần đều đóng công tử thiếu gia, kỳ thực em khá muốn khiêu chiến một ít cấp độ cao hơn.”

“Cấp độ gì.”

“Ví dụ như, đóng cảnh giường chiếu bốn mươi phút thì thế nào?”

“Không thể.”

“Với anh.”

“Được.”

7. Chương 7

Edit: Mr.Downer

Thẩm Thư Kiệt hàn huyên cùng Giang Hạo Phong một hồi rồi bị đạo diễn gọi, cậu với đạo diễn cũng coi như có quen biết, Thẩm Thư Kiệt đã tham gia vài bộ phim của ông, tuy rằng đều là nam phụ thứ n, đạo diễn vẫn luôn rất thích Thẩm Thư Kiệt, cũng từng muốn đề bạt cậu, nhưng Thẩm Thư Kiệt thật sự không có khiếu diễn xuất nên cuối cùng cũng thôi.

Đạo diễn thấy cậu lại đây liền để cậu ngồi xuống, sau đó lấy kịch bản ra nói với cậu: “Tiểu Thẩm, có khả năng phải cho cậu thêm cảnh quay, đối với cậu mà nói có hơi khó, thế nhưng người diễn cùng chính là Trần Dật, anh ta có thể dẫn cậu nhập vai, cảnh này rất quan trọng, Tiểu Thẩm cậu cố gắng lên.”

Thẩm Thư Kiệt thấy cũng không sao, thêm cảnh quay là chuyện tốt, cậu chỉ khá lo về năng lực của mình, đây là một bộ phim có vốn sản xuất lớn, nam chính nữ chính đều là cấp bậc ảnh đế ảnh hậu, may mà đạo diễn vừa ý cậu, cậu cũng muốn đột phá chính mình một ít: “Phiền ngài nói tôi nghe đôi chút.”

Bộ phim này chủ yếu nói về một đại gia tộc thịnh vượng trở nên suy bại, phụ thân vai chính dựng nghiệp từ hai bàn tay trắng, gây dựng nên một thời kỳ phồn vinh, nhưng bởi vì đấu tranh nội bộ nên gia tộc từ từ suy yếu, Thẩm Thư Kiệt diễn vai Lục công tử, một nhân vật không trọng yếu thế nhưng không thể thiếu, Lục công tử là một tên ma ốm, không có năng lực tranh đoạt gia sản cũng như không có bất kỳ giúp đỡ gì đối với sinh ý trong nhà, may mắn thay y là em trai của nam chính, bởi vì dính vầng sáng của nam chính, vì vậy Lục công tử cũng sống được đến tập cuối cùng, cảnh quay thêm này vốn là phân đoạn của nữ chính, nữ chính bị đối địch bắt trói trên lưng ngựa phi nhanh, sau đó kẻ đối đầu bị nam chính đuổi theo bao vây, cuối cùng gã vứt bỏ nữ chính chạy trốn, đây là bước ngoặt chuyển biến tình cảm của nam nữ chính, xem như là một trong những cảnh quay rất quan trọng.

Thẩm Thư Kiệt nghe đạo diễn nói xong liền không biết nên phản ứng như thế nào, bây giờ nam phụ thứ n đã có thể tùy tiện đoạt kịch bản của nữ chính sao?

Đạo diễn nhìn vẻ mặt của cậu liền biết cậu đang không tài nào hiểu được, mau chóng giải thích: “Lúc trước Đường Hân bị thương, không tham gia quay được rất nhiều cảnh, chuyện này chắc cậu cũng biết, mà lịch trình của cô ấy lại kín, chúng ta cũng không thể chờ, thế nên đổi thành em trai của nam chính cũng rất hợp lý, màn quay này chỉ có mấy chỗ cần cậu đích thân diễn, cảnh khá khó là quay cùng kẻ địch của Trần Dật, đối với cậu mà nói thì rất thách thức, động tác nguy hiểm chúng ta có đóng thế, vì vậy cậu chỉ cần luyện lời thoại cho tốt là được.”

Đang nói thì nam chính liền đi tới, gật đầu với Thẩm Thư Kiệt, cậu mau chóng đứng lên cúi chào: “Anh Dật.”

Trần Dật nở nụ cười với cậu: “Ngồi đi Tiểu Thẩm, hai chúng ta trước tiên tập diễn một chút.”

Lúc quay coi như thuận lợi, Trần Dật là người có kỹ năng diễn xuất khá lợi hại, cảm xúc của người xung quanh cũng đều bị Trần Dật cuốn theo. Nghe theo chỉ dẫn của Trần Dật, Thẩm Thư Kiệt cảm thấy dường như mình cũng thật sự tiến bộ rất nhiều, cậu nghĩ lát nữa kết thúc nên đến học hỏi Trần Dật một chút.

Mấy chỗ vốn tưởng khó quay vài lần đã xong, thế nhưng tại một cảnh bình thường lại xảy chuyện ngoài ý muốn, ngay khi quay bổ sung thêm cảnh trên ngựa, cậu chỉ cần nằm bất động trên lưng nó, nói vài câu thoại là được, kết quả không biết ngựa làm sao lại bị kinh động, đột nhiên chạy điên cuồng, Thẩm Thư Kiệt bị trói hai tay nên không cách nào điều khiển, mạnh mẽ té xuống đất, may mắn thay phim trường là một khu sa mạc nhỏ, cũng không bị gì nghiêm trọng, Thẩm Thư Kiệt ăn một miệng đầy cát được đám người đạo diễn kéo dậy, đạo diễn thấy cậu rơi xuống ngựa mà gấp gáp đến mức chảy một đầu mồ hôi: “Như thế nào hả Tiểu Thẩm? Có bị thương không?”

Trên tay chân của Thẩm Thư Kiệt có chút trầy da, cậu uống một ngụm nước súc miệng do nhân viên đưa tới, sau đó cười lắc đầu với đạo diễn: “May mắn là khu sa mạc, không thôi sau này nam phụ thứ n ngựa dưng của đạo diễn phải đổi người rồi.”

Đạo diễn nhìn cậu còn có sức cười, chỉ dùng ngón tay chọc đầu cậu mấy cái: “Còn cười, chắc té cũng nhẹ.”

Thẩm Thư Kiệt cắn răng chịu đựng: “Không có chuyện gì, chỉ trầy da mà thôi.”

Bữa nay vừa vặn có fan đến tham ban, lúc Thẩm Thư Kiệt bị té xuống đã được fan đăng lên weibo, ‘Thư Thư đóng phim bị té ngựa ngày hôm nay, trông rất đau, có điều Thư Thư thật mạnh mẽ, còn cười đùa với đạo diễn, nhưng vừa nãy xem chân thấy chảy máu, không biết có nghiêm trọng không.’

Thẩm Thư Kiệt trở về phòng xử lý chỗ trầy da, rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm, cả người cậu đau nát bét, chỉ muốn nằm trên giường nghỉ ngơi, chờ đến lúc cậu tỉnh lại thì nhìn thấy Giang Hạo Phong đang ngồi trước giường mình, hai mắt của Thẩm Thư Kiệt buồn ngủ mông lung nhìn hấn một cái, lẩm bẩm nói “Nằm mơ rồi”, sau đó muốn ngủ thiếp đi tiếp.

Giang thiếu gia thấy người chỉ liếc nhìn mình một cái rồi lại ngủ, tức giận dùng sức nắm chặt tay: “Không phải mơ.”

“Hả?”

Trong giọng nói của Giang thiếu gia mang theo băng vụn: “Anh nói em không nằm mơ.”

Lúc này Thẩm Thư Kiệt mới vuốt mắt bò dậy, kết quả không cẩn thận đụng tới chỗ trầy trên chân, lập tức đau đến tỉnh người, cậu có chút vui mừng nhìn Giang Hạo Phong: “Sao anh lại tới đây?”

Giang Hạo Phong hơi khấn trương trong nháy mắt, nhìn chân của cậu một chút, thấy cậu không có chuyện gì mới lại nghiêm mặt: “Tham ban.”

Thẩm Thư Kiệt cao hứng ôm cổ của hấn: “Có phải biết em té bị thương nên cố ý đến thăm em đúng không? Lý tổng nói cho anh biết? Tin tức công ty em lúc nào lại linh thông như vậy.”

Giang Hạo Phong vô cùng nghiêm túc gỡ tay cậu ra, sau đó để cậu ngồi thẳng: “Thẩm Thư Kiệt.”

“Nà!”

“...”

“Nghiêm túc một chút.”

“Vâng!”

Giang Hạo Phong thấy cậu kéo khóe miệng cười, cau mày nói: “Anh không muốn yêu cầu em bất cứ cái gì.”

“Thế nhưng lần này anh muốn đưa ra một chút yêu cầu với em.”

“Anh không phải đang thương lượng với em, hi vọng em nhất định phải làm được.”

Nghe thấy ngữ khí nghiêm túc của Giang Hạo Phong, Thẩm Thư Kiệt lẳng lặng nhìn hấn.

“Nếu như em không tránh khỏi gặp phải chuyện nguy hiểm, thì đầu tiên phải gọi điện cho anh, biết không?”

“Em biết rồi.” Thẩm Thư Kiệt cong mắt, gạt đầu với hấn.

Giang Hạo Phong vừa bắt đắc dĩ vừa đau lòng nhìn vết thương đen tím trên người cậu, từ từ kéo cậu vào trong lòng ngực của mình: “Có đau không?”

Thẩm Thư Kiệt cử động thân thể, khẽ hít một hơi: “Có một chút.”

“Chỉ có một chút thôi?”

“Nhiều hơn một chút.”

Giang Hạo Phong vuốt mái tóc mềm mại của cậu, âm thanh mang theo cảm giác trầm thấp cùng từng tia mê hoặc: “Đau thì nói với anh, ở trước mặt anh không cần chịu đựng.”

Thẩm Thư Kiệt ôm thật chặt thắt lưng của hắn, kề mặt sát vào ngực hắn, có chút ủy khuất: “Giang Hạo Phong... Em đau muốn chết.”

8. Chương 8

Edit: Mr.Downer

Lý tổng của công ty giải trí Hồng Thiên đang uống trà trong gian phòng của đạo diễn, anh bưng tách trà đi xung quanh một chút, sau đó nói mấy lời khách sáo với đạo diễn: “Tôn đạo mấy năm qua thật lợi hại, mấy bộ phim bom tấn đều từ tay ngài mà ra, sau này mong ngài mang thêm nhiều người mới của Hồng Thiên chúng tôi, để cho bọn họ có cơ hội may mắn được lộ mặt trong phim của ngài.”

“Lý tổng, ngài nói gì vậy, có điều ngày hôm nay ngài đột nhiên đến đây thực sự khiến tôi sợ hết hồn, vị kia đến cùng ngài là Giang thiếu gia?”

“Đúng vậy.”

“A?” Tôn đạo một mặt khiếp sợ lẫn kinh ngạc, “Giang thiếu gia cùng Tiểu Thẩm là??”

“Ừm.”

Tôn đạo một mặt tôi hiểu: “Vòng giải trí này thực sự bối không ra được mấy đứa nhóc trong sạch, ngay cả tính cách tốt lại nỗ lực như Tiểu Thẩm cũng bị bao dưỡng, thật sự không nhìn ra được.”

Lý tổng suất chút nữa sắc mặt một ngụm trà: “Nghĩ gì vậy, người ta là vợ chồng đang hoàng.”

“Cái gì???”

Lý tổng đặt tách trà lên bàn: “Kỳ thực chuyện này tôi hoàn toàn không hay biết, tin tức sẽ không truyền nhanh như vậy nếu không phải sự cố gì nghiêm trọng, công ty tôi vừa mới mở hộp xong thì Giang Hạo Phong gấp gáp gọi điện thoại đến, nói vợ cậu ta xảy ra chuyện trên phim trường, lúc đó tôi quả thực sợ hết hồn, có thể khiến Giang thiếu gia quỳnh lên như thế, chắc cũng phải té đến mức tàn phế, thế là tôi vội vã đi theo Giang Hạo Phong, cậu ta còn mang theo bác sĩ, kết quả đến nơi thì thấy Tiểu Thẩm đang ôm chầm ngủ ngon lành, bác sĩ người ta kiểm tra một chút nhưng không thấy có chuyện gì nên đáp máy bay về rồi.”

Khuôn mặt bụ bẫm của Tôn đạo có chút co quắp: “Thế này, còn rất ân ái.”

Lý tổng ngồi xuống tự rót cho mình tách trà: “Tuy rằng tôi không vướng trăm công nghìn việc nhưng cũng rất bận rộn, cứ như vậy bị kéo tới đây tìm vợ của cậu ta, thực sự muốn mạnh tay cú cho cậu ta một phát.”

Ngày hôm sau tỉnh lại, Thẩm Thư Kiệt cảm thấy tốt hơn rất nhiều, cậu nhắm mắt mò mẫm bên cạnh, ngón tay chạm phải người Giang Hạo Phong, sau đó chậm rãi sát lại gần, chui vào trong lồng ngực của hắn: “Anh đang làm gì thế?”

“Xử lý chút công việc.” Giang Hạo Phong tạm thời để văn kiện trong tay qua một bên, “Thấy tốt hơn chút nào không?”

“Tốt lắm rồi, ngày hôm nay anh về sao?”

“Ừm.”

Sau khi thức dậy, Thẩm Thư Kiệt khởi động cơ thể một chút, tuy rằng cả người vẫn đau, nhưng không còn mãnh liệt như hôm qua, Giang Hạo Phong thấy cậu không bị gì nghiêm trọng, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị ăn sáng xong rồi đi.

Lúc dùng bữa sáng vừa vận dụng phải Lý tổng, Tôn đạo, và Trần Dật, Lý tổng đi tới hỏi thăm thân thể Thẩm Thư Kiệt một lúc, rồi nói với Giang Hạo Phong: “Ăn xong thì đi?”

“Ừm.”

Trần Dật chủ động tiến lên chào hỏi với Giang Hạo Phong: “Giang thiếu.”

Giang Hạo Phong gật đầu, Trần Dật thấy hắn không có ý muốn nói chuyện, cũng không nói gì, quay đầu hỏi thăm tình trạng của Thẩm Thư Kiệt.

Thẩm Thư Kiệt khá tôn kính Trần Dật, cậu mau mau lắc đầu: “Không sao rồi anh Dật, bên em sẽ không làm lỡ tiến độ.”

Trần Dật vỗ vai cậu: “Nghỉ ngơi quan trọng.”

Thẩm Thư Kiệt xem cơ hội, liền mời ba người cùng nhau dùng bữa.

Sau khi ngồi vào chỗ, Giang Hạo Phong không mở miệng nói chuyện nhiều, bốn người còn lại đều trong giới, đề tài rất nhiều, Thẩm Thư Kiệt lại ôm tâm thái học tập muốn thỉnh giáo Trần Dật, thời gian dùng cơm không lâu, nhưng Thẩm Thư Kiệt vẫn cảm thấy được lợi ích không nhỏ, Trần Dật thấy cậu một mặt ham học hỏi, cũng thực sự muốn chỉ bảo một chút: “Buổi tối có thời gian tôi với cậu trò chuyện, kỳ thực diễn xuất không khó, cậu chỉ là không tìm được đúng cách.”

Thẩm Thư Kiệt vội vàng nói cảm ơn.

Sau khi ăn xong mọi người đều rời đi, Thẩm Thư Kiệt muốn kéo Giang Hạo Phong đi cùng, nhưng Giang thiếu gia lại bất động.

Thẩm Thư Kiệt thấy hắn một mặt mất hứng liền biết hắn bị làm sao, cậu lấy lòng nắm tay Giang Hạo Phong.

Giang Hạo Phong vô cùng lãnh khốc liếc mắt nhìn cậu: “Anh đi.”

Sau đó thật sự đứng dậy đi khỏi.

Thẩm Thư Kiệt quả thực hết cách với tính cách biệt nữ của hắn, cậu mau chóng đuổi theo, sau đó kéo người đến một khúc quanh, Giang Hạo Phong nghiêm trọng nhìn cậu.

Thẩm Thư Kiệt không cho hắn bất kỳ cơ hội nói chuyện nào, hai tay trực tiếp bưng má của hắn rồi hơi cà nhắc nhón chân hôn lên: “Ông xã em sai rồi, đừng tức giận được chứ?”

Giang Hạo Phong vẫn còn vô cùng mất hứng, vì vậy hắn lập tức dè Thẩm Thư Kiệt trên vách tường, sau đó dùng sức mút hôn dây dưa lấy đầu lưỡi mềm mại nghịch ngợm kia, giọng nói hơi khàn hỏi: “Buổi tối trò chuyện?”

“Trò chuyện vào ban ngày, em bảo đảm!”

Sau khi rời trường quay lên máy bay, Giang Hạo Phong nói chuyện phiếm với Lý tổng một lúc, đột nhiên hỏi: “Trần Dật có scandal gì không?”

Lý tổng suy nghĩ một chút: “Không có, cấp bậc như Trần Dật, dù có scandal cũng không mò ra được, cậu hỏi cái này làm gì?”

Giang thiếu gia âm thầm nghĩ: Không có gì, bà xã tôi sùng bái anh ta, tôi không vui, đào ra chút scandal, rảnh rồi nói xấu anh ta chơi mà thôi.

9. Chương 9

Edit: Mr.Downer

Bộ phim này của Tôn đạo được công chiếu vào kỳ nghỉ hè, Thẩm Thư Kiệt nhờ vào thuộc tính tiền kỳ ốm yếu hậu kỳ có chút tâm cơ của Lục công tử mà hơi nổi một chút, fan weibo cũng tăng theo mười mấy vạn.

Bởi vì quan hệ với Giang Hạo Phong, Lý tổng cơ bản để mặc Thẩm Thư Kiệt, rất nhiều kịch bản sẽ gom lại gửi cho cậu, sau đó nếu cậu muốn đi thử vai sẽ sắp xếp người đi cùng, Thẩm Thư Kiệt không có trợ lý hay người đại diện, độ tự do cao khiến các diễn viên khác trong công ty đều cảm thấy cậu là tiểu trong suốt bị ruồng bỏ không có giá trị bồi dưỡng.

Bình thường mà nói diễn viên trong công ty đều sẽ nhân lúc còn đang hot mà thừa thắng xông lên, có mấy chương trình tạp kỹ phỏng vấn cũng gửi lời mời đến công ty, Lý tổng hỏi ý của cậu một chút, Thẩm Thư Kiệt cảm ơn lời ngỏ ý của Lý tổng sau đó liền từ chối, cậu muốn dùng thời gian nghỉ ngơi để học hỏi thêm một ít, đóng bộ phim này đã tiến bộ rất nhiều, cậu hi vọng bộ phim kế tiếp mình càng có thể khá hơn.

Giang Hạo Phong về nhà tìm một vòng không thấy người, hần đổi một bộ quần áo, rồi lại nhìn một vòng mỗi gian phòng trên lầu dưới lầu, quản gia nhìn thấy hần giả vờ giả vịt tìm tới tìm lui nhưng không mở miệng hỏi, bèn chủ động nói cho hần biết: “Tiểu Thẩm ở sân sau thưa cậu.”

Giang Hạo Phong nhìn quản gia mạnh miệng: “Tôi không có tìm em ấy.”

Sau đó bình tĩnh đi tới ghế sofa ngồi xuống cảm thờ báo đọc.

Quản gia tập mãi thành quen, đi chuẩn bị chút trà cho hần, sau khi pha trà xong quay lại, Giang thiếu gia đã không thấy bóng dáng.

Sân sau của Giang gia có bãi cỏ diện tích khá rộng, vườn cây cắt tỉa tỉ mỉ, cùng con đường nhỏ lát đá.

Thẩm Thư Kiệt đang đứng trong một chòi nghỉ theo phong cách châu âu cách đó không xa, cậu mặc trên người trang phục đầu bếp hai hàng khuy, bàn ăn trong chòi bày đầy vật liệu làm bánh ngọt và lò nướng.

Giang Hạo Phong nhìn cậu có chút hoảng hốt, giống hệt như lúc đó, trong sân cây cối xanh mướt, có một thiếu niên nhan đàn tấn lục (*).

(*) Nhan đàn tấn lục: Mặt hồng, tóc đen, hình dung sự trẻ tuổi.

Lúc hai mươi tuổi, Giang thiếu gia từ nước ngoài trở về, nhóm bạn đặc biệt tổ chức một bữa party để chào đón hần, Giang Hạo Phong không có gì dị nghị, hần mười lăm tuổi ra nước ngoài, ngoại trừ hai, ba người có quan hệ không tệ còn giữ liên lạc, những người khác đều không thân quen, nhưng Giang thiếu không bài xích chuyện này, tương lai hần tiếp nhận chuyện làm ăn cần phải giao thiệp.

Lúc quản gia đưa cho hần xem an bài cùng thực đơn của party, Giang Hạo Phong đang đọc một quyển tạp chí kinh tế, Giang thiếu gia hai mươi tuổi không hề có sở thích riêng, trước mười lăm tuổi hần chỉ chăm chú học tập, sau đó là năm năm du học mạ vàng, bạn bè bên cạnh chơi cái gì, hần hoàn toàn không biết, nhìn quy trình cơ bản không có một chút vấn đề, thế nhưng đến phương diện món ăn hần lại nhíu mày: “Không có bánh ngọt?”

Quản gia chăm sóc hần từ nhỏ, biết tất cả yêu thích của hần: “Bánh ngọt không có trong đây, dì Vương không làm được, đầu bếp đến giúp đỡ từ nhà chính cậu cũng không thích, tôi có biết một cửa tiệm rất danh tiếng, đã nhờ bọn họ đến nhà làm, tới lúc đó thiếu gia cứ tùy tiện chọn là được.”

Giang thiếu gia hài lòng gật đầu: “Cứ như vậy đi.”

Bữa party hôm đó khá náo nhiệt, dù có phải là bạn bè của Giang Hạo Phong hay không, chỉ cần có chút dính dáng đều tới tham dự, gia nghiệp của nhà họ Giang khổng lồ, có thể dựa vào chính là phúc khí.

Lần đầu tiên Thẩm Thư Kiệt nhìn thấy biệt thự xa hoa như vậy, cậu và trưởng tiệm cùng nhau xách nguyên liệu đi vào bên trong: “Anh Vương, đây là chỗ của người ở sao? Thật lớn quá!”

Trưởng tiệm Vương nhìn dáng vẻ hai lúa của cậu, cười nói: “Là thế giới của người có tiền đấy.”

Thẩm Thư Kiệt nhìn xung quanh: “Phải bán bánh ngọt hai đời mới có thể mua được chỗ này.”

“Không kém bao nhiêu đâu.”

Đặt nguyên liệu làm bánh trong chòi nghỉ theo phong cách châu âu trên bãi cỏ, trưởng tiệm Vương kiểm tra lại một chút thì phát hiện lấy thiếu một cái rây bột, vì bận chuẩn bị nguyên liệu nên bảo Thẩm Thư Kiệt: “Bỏ quên một cái rây bột trong xe, Thư Kiệt em đi lấy giúp anh cái.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu chạy đi lấy, mới vừa chạy được một đoạn thì nghe trưởng tiệm Vương gọi: “Thư Kiệt, sẵn lấy thêm nhiều chút cheese lại đây.”

Cậu vừa chạy vừa quay đầu đáp: “Biết rồi —— Ai da!”

Vừa mới dứt lời liền đụng vào một ai đó, cậu mau mau ngẩng đầu xin lỗi: “Xin lỗi xin lỗi, là tôi không nhìn đường, anh không sao chứ?”

Đây là lần đầu tiên Giang Hạo Phong nhìn thấy Thẩm Thư Kiệt, cậu đâm đầu vào trong ngực hắn, như một chú hươu con ngơ ngác liêu lĩnh.

10. Chương 10

Edit: Mr.Downer

Đây cũng là lần thứ nhất Giang Hạo Phong chủ động muốn tiếp cận một người, hắn cầm ly rượu đứng ở một bên, thỉnh thoảng có người tiến đến cộng ly với hắn, Giang thiếu gia ngẫu nhiên uống một hớp, có chút mất tập trung.

Lúc Lâm Tiệp Sâm đến tìm hắn, Giang thiếu gia đang suy tư làm sao mới có thể bắt động thanh sắc đi lấy bánh ngọt, trong lòng hắn có quý, đã quên mất chuyện mình là chủ nhà cùng với món bánh ngọt vốn được bày sẵn để mọi người tự lấy.

Lâm Tiệp Sâm nâng ly rượu muốn cộng với hắn, kết quả Giang thiếu gia lại giành trước một bước: “Có muốn ăn đồ ngọt không?”

“Hả? Tôi không thích đồ ngọt.”

“Cậu đi theo tôi lấy.”

Lâm Tiệp Sâm gật đầu, đi cùng hắn.

Đủ loại bánh ngọt bày trên bàn dài trước chòi nghỉ, khéo léo tinh xảo ngọt ngào dụ người, Thẩm Thư Kiệt vừa tới chỗ trưởng tiệm Vương không lâu cho nên chỉ có thể làm trợ thủ, cậu ngẩng đầu nhìn thấy Giang Hạo Phong, nhanh chóng chào hỏi: “Là anh sao! Mới vừa này thật sự xin lỗi.”

Giang thiếu gia không biểu tình gật đầu sau đó bắt đầu chọn bánh ngọt, Thẩm Thư Kiệt cảm thấy mình đụng vào người ta mà chỉ xin lỗi suông như thế quả thực không được, vì vậy cậu lấy ra một đĩa bánh quy vừa nướng mang đến trước mặt Giang Hạo Phong: “Tôi vừa mới tới đây không lâu nên không biết làm nhiều, nhưng mà đây là bánh quy tôi tự nướng, trưởng tiệm của chúng tôi còn khen tôi làm không tệ, anh nếm thử đi.”

Giang thiếu gia đặt bánh mousse trong tay xuống, bưng cái đĩa bánh quy trong tay Thẩm Thư Kiệt đi.

Thẩm Thư Kiệt thấy hai tay mình trống trơn nên hơi kinh ngạc hỏi trưởng tiệm: “Anh Vương, anh ta bưng đi hết bánh quy rồi, em có cần làm thêm một chút nữa không?”

Trưởng tiệm Vương quay đầu nhìn bóng lưng Giang Hạo Phong một chút: “Có thể ăn được, thì làm thêm một chút đi, người khác tới lấy nói không còn.”

Hôm nay có lẽ là ngày hài lòng nhất kể từ khi Thẩm Thư Kiệt làm việc tới giờ, bánh quy cậu nướng rất được hoan nghênh, ngay cả trưởng tiệm Vương cũng kỳ quái cầm lên nếm thử, mùi vị cũng chẳng có bao nhiêu đặc biệt, trái lại thật sự có chút cháy, sau khi party kết thúc Thẩm Thư Kiệt và trưởng tiệm cùng nhau đóng hộp vật liệu còn dư, cậu bận rộn một ngày thực sự có hơi đói bụng, chờ khách khứa đi gần hết, Thẩm Thư Kiệt mới lén lút hỏi trưởng tiệm: “Anh Vương, em có thể ăn một miếng bánh không?”

Trưởng tiệm Vương luôn chăm sóc cậu: “Ăn đi, đừng để cho chủ bữa tiệc thấy là được, tuy anh cũng không biết ai là chủ, nhưng bị nhìn thấy vẫn sẽ ảnh hưởng không tốt, anh đem mấy cái đồ này bỏ lên xe, em ăn xong thì thu dọn những thứ còn lại, chúng ta cùng nhau khiêng.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu, sau khi nhìn xung quanh, cậu mới cầm một miếng bánh mousse matcha nhỏ, ngồi xổm xuống đằng sau khăn trải cái bàn dài, ăn mấy miếng đã hết, bao tử đói bụng rất lâu rồi cuộc cũng được thỏa mãn, cậu nhìn giờ, không lau miệng, đứng lên chuẩn bị thu dọn đồ đạc, kết quả cậu vừa ngồi dậy thì nhìn thấy Giang Hạo Phong đứng đối diện cái bàn, cậu không nghĩ tới đối diện sẽ có người, đột nhiên bị bắt gặp nên rõ ràng sợ run một cái, nhưng Giang Hạo Phong dường như cũng bị dọa hết hồn, nét mặt có chút vụng vọ.

Thẩm Thư Kiệt nhanh chóng lau miệng, hơi sốt sắng hỏi: “Tại sao anh lại ở đây? Anh còn muốn ăn sao?”

Giang Hạo Phong vốn cho rằng cậu đi rồi nên mới tới xem một chút, hắn chuẩn bị cả buổi để làm sao mở miệng tiếp cận với Thẩm Thư Kiệt, nhưng đều không tìm được lý do thích hợp, kết quả mặt đối mặt đột nhiên xảy ra này khiến cho hắn hơi sững sốt.

Thẩm Thư Kiệt thấy hắn không nói tiếng nào, chủ động cầm một cái bánh ngọt dự định hỏi lộ hắn: “Tôi mới vừa ở đây ăn đồ ăn, anh đừng nói cho chủ nhà nhé, tôi sợ sẽ ảnh hưởng không tốt đối với cửa tiệm, sau đó không thuê chúng tôi nữa.”

Giang Hạo Phong nhận lấy cái bánh cupcake có nguyên một trái dâu tây, suy nghĩ một chút nói: “Không có bích quy sao?”

Đây là câu đầu tiên Giang Hạo Phong nói với Thẩm Thư Kiệt, kỳ thực ý định ban đầu của Giang thiếu gia là muốn hỏi tên cậu là gì.

Thẩm Thư Kiệt nghe hắn hỏi như vậy, ánh mắt rung động hai lần kèm theo không ít tia sáng mong đợi: “Bánh quy tôi làm thật sự ăn rất ngon sao?”

Giang Hạo Phong nghiêm túc gật đầu: “Ăn rất ngon.”

“Có thật không? Nhưng anh Vương bảo tôi nướng có chút cháy.”

“Anh ta gạt cậu.”

“Hi hi, chính tôi nếm thử cũng thấy có một chút.”

“Không có, tôi cảm thấy ăn rất ngon.”

“Ha ha ha ha anh thật tốt! Đúng rồi tôi tên là Thẩm Thư Kiệt, anh tên gì?”

Rốt cuộc Giang thiếu gia cũng biết tên Thẩm Thư Kiệt, có chút hài lòng: “Tên tôi là Giang Hạo Phong.”

“Anh họ Giang à, chủ nhà cũng là họ Giang thì phải?”

“Ừ, tôi chính là chủ nhà.”

“A???”

Thẩm Thư Kiệt khiếp sợ nhìn hắn, lại mau chóng giải thích: “Xin lỗi! Tôi không phải cố ý ăn vụng, tôi có chút quá đói, đây là hành vi cá nhân của tôi thôi, anh đừng cảm thấy cửa tiệm của chúng tôi không tốt!!”

Giang Hạo Phong nhìn dáng vẻ cuống cuống căng thẳng của cậu, cảm thấy chơi vui cực kỳ, hắn lắc đầu: “Không sao, cậu bận rộn lâu như vậy cũng nên ăn một ít, không nghĩ tới vấn đề cơm tối cho bên cậu là do quán gia không chu đáo.”

“Không có, vị tiên sinh kia có mời chúng tôi đi ăn cơm, chỉ là trong tiệm hôm nay không có người, vì vậy tôi với anh Vương đều bận không đi được.”

Thẩm Thư Kiệt thấy hắn không lên tiếng, vẫn có chút không yên lòng hỏi: “Lần sau các anh mở party vẫn sẽ mời tiệm chúng tôi đến làm bánh ngọt sao?”

“Sẽ.”

Thẩm Thư Kiệt nhìn thấy dáng vẻ của hắn không giống như là đang lừa mình, mở miệng lộ ra hàm răng chính tề cười với hắn: “Vậy lần sau tới đây, tôi có thể làm một ít thứ khác cho anh ăn rồi.”

Tiến tất cả khách mời về, Giang Hạo Phong ngồi cạnh bàn ăn cầm quyển tạp chí, nhìn về phía trước ngăn người, quản gia tìm ra mấy cái hộp tròn bằng sắt được chế tạo tinh xảo trong phòng chứa đồ, sau đó cầm hộp đi tới bên cạnh bàn ăn, dùng kẹp gấp bánh bỏ bích quy vào đầy một hộp, quản gia vừa bỏ vừa hỏi hắn: “Thiếu gia rất thích cậu nhóc kia?”

Giang Hạo Phong phục hồi tinh thần, tiện tay bốc một miếng bánh quy bỏ vô miệng, mùi bơ nồng đậm vào miệng liền tan ra, còn mang theo không ít vị cháy sém: “Cậu ấy thật đáng yêu, muốn nhận thức một chút.”

11. Chương 11

Edit: Mr.Downer

Bộ phim tiếp theo của Thẩm Thư Kiệt xem như là diễn giống với bản sắc (*), một trưởng tiệm cửa hàng đồ ngọt đã trợ giúp nữ chính rất nhiều, cậu ở nhà xem kịch bản một chút, sau đó nhờ quản gia tìm giúp mình một bộ đồ đầu bếp, muốn mặc vào cảm thụ một ít.

(*) Bản sắc biểu diễn: Đặc điểm tính cách diễn viên rất giống với đặc điểm tính cách nhân vật mình đóng.

Cậu đứng trong sân loay hoay với nguyên liệu làm bánh, quay đầu liền trông thấy Giang Hạo Phong đứng cách đó không xa nhìn mình, Thẩm Thư Kiệt vẫy tay với hắn, Giang Hạo Phong mới đi tới.

Thẩm Thư Kiệt thấy ánh mắt hắn nhìn mình có chút kỳ quái, cười hỏi: “Anh về lúc nào?”

“Một lúc rồi.”

“Em mặc như thế rất kỳ quặc sao?”

“Không có.”

“Bộ phim tiếp theo em diễn vai một trưởng tiệm cửa hàng đồ ngọt.” Thẩm Thư Kiệt tiếp tục động tác trên tay, “Em nướng chút bích quy này, anh có muốn ăn không?”

Giang Hạo Phong dứt hai tay vào trong túi quần, không hề trả lời, cũng không cử động.

Thẩm Thư Kiệt có chút nghi hoặc: “Giang Hạo Phong, anh làm sao vậy?” Cậu cầm một cái bánh đi tới.

Giang thiếu gia lướt qua cái eo nhỏ bị tạp dề buộc quanh của cậu, cổ họng có chút phát khô.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Thẩm Thư Kiệt thấy hắn được dứt bánh bích quy tới bên mép lại thờ ơ không động lòng, có chút bất an, hai tay cậu vòng quanh cổ Giang Hạo Phong, nhẹ nhàng hôn hắn một cái: “Làm sao thế? Xảy ra chuyện gì?”

Giang Hạo Phong đột nhiên rút hai tay ra khỏi túi quần, ôm chặt lấy eo của cậu, sau đó đẩy cả người cậu dựa vào trên bàn, một tay hắn chống bàn, một tay cời bỏ tạp dề quanh hông của Thẩm Thư Kiệt, cậu nhìn thấy bộ dạng này của hắn mới thả lỏng một hơi: “Em còn tưởng xảy ra chuyện gì, anh muốn làm em thì sao không nói?”

Giang thiếu gia có chút không cao hứng hôn cái miệng của cậu: “Nhất định cần phải nói ra sao?”

“Anh không nói em làm sao biết chứ?”

Giang thiếu gia không quan tâm, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng đến động tác trên tay của hắn, Giang Hạo Phong tháo tạp dề của Thẩm Thư Kiệt, rồi mới bắt đầu cởi khóa quần của cậu, sau đó đưa tay vào trong quần của cậu nhào nặn, Thẩm Thư Kiệt được hắn hầu hạ đến run chân, có chút không chống đỡ nổi: “Anh muốn làm em trên bàn ăn sao?”

Giang Hạo Phong đè ngã cả nửa người cậu trên bàn, sau đó lột quần của cậu xuống, để hai cái chân dài quần quanh thắt lưng hắn, Thẩm Thư Kiệt cảm thấy hôm nay Giang Hạo Phong có chút kích động quá mức, hắn cởi trang phục đầu bếp dùng lưỡi liên tục liếm láp đầu vú của Thẩm Thư Kiệt, còn một tay không ngừng tuốt động dương vật của cậu, Thẩm Thư Kiệt rên rỉ không ngừng do bị khoái cảm kích thích, cậu thực sự không biết ngày hôm nay cái gì đã khiến cho Giang Hạo Phong trực tiếp giải quyết mình tại chỗ như vậy: “Giang... A Giang Hạo Phong, ngày hôm nay anh làm sao vậy...”

Động tác trên tay Giang thiếu gia càng lúc càng nhanh, động tác trong miệng cũng hoàn toàn không dừng lại, Thẩm Thư Kiệt cảm thấy chính mình sắp thất thủ ngay lập tức, cậu nâng mặt Giang Hạo Phong hôn hắn: “Giang Hạo Phong... Giang Hạo Phong chậm chút... A a... Em muốn bắn... Ừm chậm... Chút...”

Giang Hạo Phong không chút nào hạ thủ lưu tình, Thẩm Thư Kiệt chống đỡ khoái cảm hắn mang lại, nhưng rốt cuộc vẫn bắn ra trong tay hắn, Giang thiếu gia coi tinh dịch trong tay như bôi trơn, từ từ dút vào hậu huyệt của Thẩm Thư Kiệt, cậu bị Giang Hạo Phong làm cho không còn một chút khí lực nào, chỉ có thể ôm lưng của hắn rên rỉ: “A a... Đến cùng ngày hôm nay anh làm sao vậy... Giang Hạo Phong... Vào đi... Đừng lộng...”

Giang Hạo Phong mở khuy quần của mình, dương vật thô to cảm thụ được hậu huyệt mềm mại, chậm rãi đâm vào, Thẩm Thư Kiệt ôm thật chặt lưng hắn, âm thanh mang theo tiếng khóc nghẹn ngào mơ hồ: “Ừm a... Quá... Quá lớn...”

Giang Hạo Phong mạnh mẽ đỉnh lộng thân thể của cậu, thanh âm hắn khàn khàn trầm thấp: “Thích không?”

“Thích... Ừm... Làm rất thoải mái... Ông xã thật lợi hại a a a...”

Giang Hạo Phong ôm cậu mãnh liệt va chạm một hồi, rốt cuộc cũng bắn vào trong thân thể cậu, cả người Thẩm Thư Kiệt bủn rủn ngồi liệt trên bàn, Giang Hạo Phong giúp cậu lau chùi một chút, sau đó bế ngang cậu lên đi vào trong phòng, Thẩm Thư Kiệt vô lực ôm lấy cổ của hắn: “Đến cùng là ngày hôm nay anh làm sao thế?”

Giang Hạo Phong cúi đầu hôn cậu một cái: “Trang phục đầu bếp rất đẹp mắt.”

Lần đầu tiên nhìn thấy em, đã muốn làm em như vậy.

12. Chương 12

Edit: Mr.Downer

Thời điểm Lý tổng gọi điện thoại cho Thẩm Thư Kiệt, cậu đang nằm trên giường lướt weibo, kế hoạch nguyên bản của cậu vốn rất tốt, trong lúc nghỉ ngơi siêng năng đọc kịch bản nghiên ngẫm nâng cao kỹ năng diễn xuất, kết quả kỹ năng diễn xuất tăng nhiều hay ít thì không biết, nhưng kỹ năng trên giường trái lại nâng cao một bậc, cậu xoa cái eo nhức mỏi của mình mà nhận điện thoại: “Lý tổng ngài tìm tôi?”

Lý tổng ừ một tiếng ở đầu bên kia: “Thư Kiệt, có chương trình tạp kỹ kia cậu muốn tham gia không? Cùng hai người mới của Hồng Thiên, phía chủ sự bên kia rất muốn mời cậu, cũng đều gọi điện thoại đến chỗ tôi.”

Nếu như không phải bên chủ sự cứ mời mãi, Lý tổng cũng sẽ không liên hệ lần thứ hai với Thẩm Thư Kiệt, Thẩm Thư Kiệt suy nghĩ một chút rồi đồng ý, cậu không thể quét mặt mũi của Lý tổng.

Cách ngày quay bộ phim tiếp theo còn khoảng hai tháng, Thẩm Thư Kiệt tưởng tượng đến tình huống nếu như mỗi ngày chỉ ở nhà không tìm chút công việc để làm, chân sẽ có phần mềm nhũn, cũng may thời gian quay chương trình cũng không lâu lắm, sau khi kết thúc có thể trở về tiếp tục dành thời gian cho Giang Hạo Phong.

Lúc Giang Hạo Phong trở về, Thẩm Thư Kiệt đang soạn đồ đạc, hần hơi nghi ngờ hỏi: “Có công việc?”

“Ừm, mới nhận một chương trình tạp kỹ.”

Giang Hạo Phong vừa nghe thấy liền lập tức có chút không cao hứng: “Không phải là em không nhận loại chương trình như vậy sao?”

“Là Lý tổng để em mang người mới đi cùng.”

“Cậu ta ép buộc em tham gia?” Nói rồi muốn lấy điện thoại di động ra.

Thẩm Thư Kiệt vốn đang ngồi trên giường thấy động tác trên tay hắn, cậu lập tức đứng lên nhào vào người hắn, Giang Hạo Phong cả kinh mau đỡ cái hông của cậu để chân cậu vòng quanh người mình, Thẩm Thư Kiệt giống như gấu koala ôm hắn toét miệng cười thành tiếng: “Là chính em muốn đi thử một chút, với lại công ty sắp xếp công việc cho em, em vốn dĩ cần phải đi.”

Giang Hạo Phong ôm cậu đi tới bên giường, có chút không đồng ý cau mày: “Trong lúc này em đi công tác là chiếm dụng thời gian của anh.”

Hai tay Thẩm Thư Kiệt bưng hai má của hắn, cười híp mắt hôn hắn một cái: “Chiếm dụng thời gian gì của anh?”

Giang Hạo Phong có chút không dễ chịu, lập tức nói sang chuyện khác: “Phải mất bao lâu?”

“Ghi hình ở ngoài, hai tuần sẽ về.”

“Ừ.” Nói rồi muốn thả cậu xuống.

Thẩm Thư Kiệt vịn trên người hắn, bất động hỏi: “Nói mau, em chiếm dụng thời gian gì của anh?”

“...”

Sắc mặt Giang Hạo Phong khá khó coi, nhìn cậu chăm chú: “Em biết.”

“Trong lòng em biết là chuyện của em, anh không nói với em là vấn đề của anh.”

“...”

Thẩm Thư Kiệt suy nghĩ một chút hỏi hắn: “Giang Hạo Phong, anh nói bây giờ chúng ta đang trong giai đoạn tình yêu cuồng nhiệt sao?”

Giang thiếu gia đang hoang mang nghiêm túc nói: “Tình yêu cuồng nhiệt cái gì, đều đã kết hôn lâu như vậy rồi.”

“Vậy anh thích em chứ?”

“Em nói xem?”

“Từ đó đến giờ anh chưa từng nói, nên em không biết.”

“...”

Thẩm Thư Kiệt ôm cổ của hắn, nhẹ nhàng hôn mấy cái: “Em thích anh như vậy, thế nhưng cho tới bây giờ anh cũng chưa từng nói anh thích em.”

“Đồ ngốc, nếu không thích em, thì cưới em...”

“Hả?” Thẩm Thư Kiệt trong nháy mắt bắt được gì đó, cậu có chút kinh ngạc nhìn Giang Hạo Phong, Giang thiếu gia đúng lúc ngậm miệng, nhưng hắn biết Thẩm Thư Kiệt thông minh.

Thẩm Thư Kiệt không tiếp tục hỏi, trong đôi mắt của cậu tựa như hiện ra ánh nước, muốn nói điều gì đó, nhưng rất nhiều chuyện đều không cần nói cũng biết, cậu chậm rãi vùi mặt vào cổ Giang Hạo Phong, yên tĩnh ôm hắn.

“Vậy hóa ra anh thích em từ rất lâu à.”

Chương trình Thẩm Thư Kiệt tham gia chính là một show hot nhất hai năm gần đây, tiểu thối tươi (*) kết hợp sinh tồn dã ngoại, chương trình không có kịch bản, biểu diễn chân thật, tham gia chương trình này có hồng có hắc (*), nhưng dù kết quả ra sao cũng đều tăng vọt nhân khí, chung quy anti fan cũng được tính là nhân (người).

(*) Tiểu thối tươi: Chỉ các diễn viên nam trẻ tuổi đẹp trai đang tạo được sức hút lớn.

(*) Hồng hắc là trở nên nổi tiếng, hắc có nghĩa ngược lại.

Lý tổng ngoài miệng nói là để cho cậu mang người mới, trên thực tế cậu cũng hoàn toàn là người mới đối với chương trình này, cùng tham gia là hai nam minh tinh đáng chú ý vô cùng nổi tiếng gần đây của công ty, Từ Dịch cùng Trương Lộ Nghiêu.

Hai người này mới gia nhập công ty không lâu, bởi vì một bộ phim bom tấn mà một đêm bạo hồng, dựa theo kinh nghiệm mà nói Thẩm Thư Kiệt già dặn hơn hai người rất nhiều, thế nhưng xét theo độ nổi tiếng, Thẩm Thư Kiệt đại khái không bằng số lẻ của hai người họ.

Lần đầu gặp gỡ Thẩm Thư Kiệt liền thăm dò đặc điểm tính cách của cả hai, cậu xưa nay thông minh, hiểu được cách xem sắc mặt người khác.

Từ Dịch không lớn tuổi lắm, vô cùng tự kiêu tự đại, lúc nhìn thấy Thẩm Thư Kiệt chỉ nhướng mắt nhìn người, ngay cả chào hỏi cũng không nói.

Trương Lộ Nghiêu hơi khá hơn một chút, nhưng cũng không thăm hỏi khi nhìn thấy tiền bối, chỉ đơn giản giới thiệu một chút về mình.

Thẩm Thư Kiệt tự kéo hành lý của mình đi sau nhóm bọn họ, fan tại sân bay nhiều đến đáng sợ, cậu đứng ở sau cầm điện thoại di động chụp một tấm hình gửi cho Giang Hạo Phong: “Người mới của công ty tụi em, nhân khí thật cao.”

Giang Hạo Phong dường như đang bận ở bên kia, qua một lúc lâu mới trả lời cậu: “Chú ý an toàn, đừng chen lấn.”

Sau khi lên máy bay, Thẩm Thư Kiệt ngồi bên cạnh hai người kia, cậu mới vừa muốn lấy ra bật tắt ngủ, Từ Dịch đã xoay đầu lại cười với cậu, nụ cười kia không nói rõ được, nhìn vô hại nhưng lại mang theo chút châm biếm: “Anh Thẩm, chưa từng thấy nhiều fan như vậy tại sân bay sao?”

Thẩm Thư Kiệt cười gật đầu: “Quả thực sợ hết hồn.”

Từ Dịch thấy cậu không có nửa điểm lúng túng, cảm thấy rất mất mặt, cậu ta thu hồi khuôn mặt tươi cười: “Nghe nói anh Thẩm vào công ty đã được nhiều năm, sao trước đây em chưa từng xem qua phim anh Thẩm đóng.”

“Đều là mấy vai nam phụ quần chúng thôi, diễn xuất của tôi không tốt, không lợi hại bằng mấy cậu.”

Từ Dịch khinh thường cười thành tiếng, có chút khiêu khích nói: “Cũng phải, có vài người trời sinh được ăn chén cơm này, nhưng cũng có vài người dù làm sao cũng không hồng lên nổi.”

Thẩm Thư Kiệt không hiểu mình đã trêu chọc cậu ta ở chỗ nào, nhưng cậu chưa bao giờ để cho người khác bắt nạt, cậu chỉ cười híp mắt nhìn Từ Dịch, một mặt phóng khoáng gật đầu: “Đúng vậy, tôi không có những ưu điểm khác, chỉ được cái mặt đẹp này, cũng coi như là cơm ăn ông trời thưởng.”

“Anh!” Từ Dịch tức giận muốn đứng lên.

Trương Lộ Nghiêu giạt tay áo của cậu ta, không đồng ý ngăn cản: “Đừng nói nữa.”

Tướng mạo vẫn luôn là chỗ đau của Từ Dịch, chuyện này mọi người đều biết, nhân khí của cậu ta cao chủ yếu ăn tiền ở khí chất và thiết lập tính cách trong phim, kiểu nhân vật như nhạc sĩ lang thang mang khí chất ưu buồn, Từ Dịch xuất thân người mẫu nên tỉ lệ vóc người không thể xoi mói, lại kèm theo một thân cao ngạo lạnh lùng quả thật có thể khiến người ta quên đi khuôn mặt mà vẫn cảm thấy phi thường mê người, tuy nhiên diện mạo không tính là xuất chúng vẫn là tâm bệnh của Từ Dịch, thế nhưng chuyện này

cũng không ngăn cản được thời điểm xác định tạo nên người đặc biệt, vì vậy dù dung nhan cậu ta có bình thường cũng nổi tiếng nửa bầu trời.

Từ Định bực mình phủi tay của Trương Lộ Nghiêu, nhỏ giọng thì thầm: “Dựa vào cái gì phải để chúng ta mang cái con ghẻ này? Rõ ràng chính là công ty bồi dưỡng không thành, sắp xếp tới đây để cọ nhân khí của chúng ta.”

“Thôi, đừng nói nữa.”

Thẩm Thư Kiệt không phản ứng lại những gì bọn họ nói, cậu cảm thấy với trí thông minh của Từ Định mà có thể lẫn lộn trong giới giải trí đến ngày hôm nay, quả thực không đơn giản, cậu chưa bao giờ ác ý phỏng đoán người khác, cũng không muốn chấp nhận với những người như thế.

Đến địa điểm quay chương trình đã là ban đêm, mọi người trước tiên tới khách sạn nghỉ ngơi một tối, chuẩn bị ngày hôm sau ghi hình.

Sau khi rửa mặt xong, Thẩm Thư Kiệt gọi điện thoại cho Giang Hạo Phong: “Đang làm gì thế?”

“Làm việc.”

Thẩm Thư Kiệt nhìn thời gian: “Muộn như vậy còn làm việc.”

“Ừ, nhiều chuyện cần phải xử lý.”

“Lúc em ở nhà sao lại không thấy anh bạn như vậy?”

“...”

“Dời lại vì dành thời gian cho em sao?”

Giang thiếu gia vẫn mạnh miệng như trước: “Không phải.”

Thẩm Thư Kiệt cười đắc ý: “Không nói em cũng biết.”

“...”

13. Chương 13

Edit: Mr.Downer

Thời điểm ghi hình ngày hôm sau, sáu người chia tổ, ba người bên Hồng Thiên tự nhiên chung một nhóm, Từ Định thù dai hơn nửa tâm nhân còn rất nhỏ, rất nhiều biểu hiện bị thu vào trong ống kính, Thẩm Thư Kiệt nghĩ chương trình này nếu như được phát sóng, thiết lập tính cách của cậu ta có lẽ sẽ bị lật xuông, Trương Lộ Nghiêu cũng không tệ, ba người rút được nhiệm vụ ngủ lại một đêm trong nhà tranh trên núi, đồng thời tự mình giải quyết vấn đề bữa tối.

Ở trên núi kiếm thức ăn cũng không khó, mặc dù Thẩm Thư Kiệt chưa từng trải qua, nhưng khi còn bé cậu cũng từng chịu một ít khổ sở, vì vậy hoàn toàn có thể tiếp thu, thế nhưng Từ Định rõ ràng oán giận rất nhiều, Thẩm Thư Kiệt biết cậu ta đại khái giống như Hồ Sơn, trong nhà có một ít bối cảnh, đều là thiếu gia có tiền.

Lúc phân công nhiệm vụ, Từ Định kéo Trương Lộ Nghiêu đi tìm nguyên liệu nấu ăn, Thẩm Thư Kiệt rõ ràng bị cô lập ở lại nhà tranh nhóm lửa nấu nước, không cần phải đối mặt với vẻ mặt của Từ Định nên Thẩm Thư Kiệt vẫn rất vui vẻ, chỉ là trong khi nghiên cứu cách nhóm lửa lại xuất hiện chút vấn đề nho nhỏ, tổ tiết mục cung cấp đá lấy lửa, diêm, bật lửa, cùng rơm rạ và xăng, cậu chỉ được chọn hai loại, đá lấy lửa có thể trường kỳ sử dụng, nhưng diêm cùng bật lửa chỉ có thể dùng một lần không thể tái sử dụng, Thẩm Thư Kiệt không cần nhắc liền chọn đá lửa và rơm rạ, xăng rất nguy hiểm trong tình huống sinh tồn dã ngoại như vậy, có thể không dùng hết lượng không cần sử dụng.

Khi Từ Định cùng Trương Lộ Nghêu trở lại từ trên núi, Thẩm Thư Kiệt vừa mới đánh đá lấy lửa, tuy rằng chỉ có một chút đốm lửa nhỏ nhỏ nhưng cậu vẫn đặc biệt cảm thấy thành công, Từ Định trở về thấy cậu vẫn chưa nấu nước nóng, trào phúng cười cợt, tránh ống kính nhỏ giọng nói: “Thực sự làm cái gì cũng không được.”

Thẩm Thư Kiệt không quan tâm, tiếp tục ma sát đá, Từ Định lại thay đổi sắc mặt tiến vào trong ống kính: “Anh Thẩm, tại sao không dùng xăng, tiện hơn nhiều.”

Thẩm Thư Kiệt lắc đầu: “Không an toàn khi chúng ta đang ở dã ngoại.”

Từ Định phản đối: “Có cái gì không an toàn, chỉ làm cái nồi dẫn châm lửa.”

“Có thể dùng không hết lượng không cần sử dụng, chúng ta ở trong nhà tranh, hơn nữa trên núi tương đối khô ráo, có chuyện gì xảy ra cũng cứu viện không kịp.”

Từ Định thấy Thẩm Thư Kiệt thật sự giải thích cho mình nghe nên có chút bực mình, cậu ta vốn không thỏa mãn với sắp xếp của công ty, nói là tiền bối mang theo người mới tham gia chương trình, nhưng tiền bối này lại là tiểu trong suốt cộ nhân khí, cậu ta tức giận không chỗ xả, tùy tiện đá ngã thùng xăng bên cạnh nhà tranh.

Đêm xuống, ba người đều nằm nghỉ, nhân viên công tác cũng vào trong lều vải, Thẩm Thư Kiệt sắp ngủ thì đột nhiên bị một luồng khói dày đặc hun sắc tỉnh, cậu mau mau lay dậy Từ Định và Trương Lộ Nghêu ở bên cạnh, Từ Định cảm giác được Thẩm Thư Kiệt đang lay mình, một mặt bực bội rống: “Anh làm gì vậy!” Sau đó một luồng khói liền xông vào cổ họng khiến cậu ta ho sặc sụa lên.

Thẩm Thư Kiệt bịt miệng mũi, kéo cậu ta dậy: “Mau đi ra ngoài, hửn là bén lửa.”

Trương Lộ Nghêu nghe thấy cả kinh, mau mau xuống giường, Từ Định còn đang trong trạng thái nửa mê nửa tỉnh, Thẩm Thư Kiệt thấy cậu ta còn có chút đồ người, bèn dùng sức dắt cậu ta chạy ra ngoài.

Lúc ba người chạy ra khỏi nhà tranh đã bốc cháy, Thẩm Thư Kiệt nhanh chóng đánh thức nhân viên công tác, nhưng giống như Thẩm Thư Kiệt ban ngày đã nói trên núi không tiện cứu viện, thế nên trong lúc chờ giúp đỡ, một nhóm người chỉ có thể nhìn nhà tranh nhanh chóng cháy rụi.

Trương Lộ Nghêu nhìn nhà tranh bốc cháy, có chút xin lỗi nhìn Thẩm Thư Kiệt: “Anh Thẩm, cảm ơn anh, em với Từ Định cư xử với anh như vậy, anh còn gọi tỉnh chúng em.”

Thẩm Thư Kiệt khẽ cười: “Mạng người quan trọng.”

Thẩm Thư Kiệt không phải lần đầu tiên trải qua hỏa hoạn, cậu lẳng lẳng nhìn nhà tranh đang cháy trước mắt, đột nhiên cảm điện thoại lên, bây giờ đã hoàn toàn là hừng đông, cậu gọi điện cho Giang Hạo Phong, bên kia lập tức nhận, Giang Hạo Phong hơi khấn trương hỏi: “Làm sao vậy? Sao lại trễ như thế còn gọi điện?”

Thẩm Thư Kiệt nhìn ngọn lửa như quái vật vô tình cắn nuốt nhà tranh, nét mặt dường như mang theo một chút đau lòng, âm thanh của cậu nghe có điểm nghẹn ngào: “Giang Hạo Phong, năm đó lúc anh mang em đi ra khỏi cửa tiệm, lửa lớn như vậy, anh không sợ sao?”

14. Chương 14

Edit: Mr.Downer

Giang Hạo Phong nhận thức Thẩm Thư Kiệt của cửa tiệm đồ ngọt đến hỗ trợ tại party nhà mình, sau đó Giang thiếu gia liền tìm cơ hội tổ chức party mấy lần, Thẩm Thư Kiệt cũng dần dần quen thân với hắn.

Giang thiếu gia chỉ sẽ thích người, nhưng sẽ không theo đuổi người, vì vậy hắn yên lặng thầm mến tiểu ca Thẩm Thư Kiệt của cửa tiệm bánh ngọt, một lần yêu thầm này, liền yêu đến hai, ba năm.

Cái ngày Thẩm Thư Kiệt xảy ra chuyện, Giang Hạo Phong vừa vặn kiểm có đến cửa hàng bánh ngọt gặp cậu, hắn giả vờ giả vệt gọi điện thoại đặt bánh, Thẩm Thư Kiệt nói cho hắn biết thời gian cụ thể tới lấy sau đó than thở một câu: “Ngày hôm nay ba giờ sáng đã phải dậy làm một cái bánh kem cực lớn cho một lễ cưới, lúc này buồn ngủ muốn chết, mà chỉ có một mình em trông tiệm, Giang Hạo Phong anh mau đến đây tán dóc với em đi.”

Giang thiếu gia cầu còn không được, hắn tận dụng giữa trưa vừa hết bận việc đi tìm Thẩm Thư Kiệt.

Xe Giang Hạo Phong vừa quẹo vào con phố của tiệm bánh, liền lập tức nhìn thấy trong cửa hàng Thẩm Thư Kiệt làm việc bốc lên khói đặc cuộn cuộn, Giang Hạo Phong không thể tin được bước từ trên xe xuống, hắn sững sờ một chút, cửa xe cũng không kịp đóng đã vội chạy tới. Trên đường không ít người vây xung quanh, hắn theo bản năng tìm kiếm bóng dáng của Thẩm Thư Kiệt nhưng không tìm thấy, tiếp đó hắn cầm điện thoại gọi cho di động của Thẩm Thư Kiệt nhưng không hề có ai bắt máy. Giang Hạo Phong không kịp suy nghĩ rõ ràng hậu quả liền trực tiếp xông vào trong cửa tiệm, may mà hắn đã tới đây mấy lần, biết rõ kết cấu bên trong. Lúc vọt vào, Thẩm Thư Kiệt đang nằm nhoài trên quầy trước ngủ say, Giang Hạo Phong thở phào nhẹ nhõm trong nháy mắt, sau đó hắn vỗ mấy lần để lay cậu tỉnh dậy, Thẩm Thư Kiệt mơ mơ màng màng mở mắt ra liền nhìn thấy khuôn mặt lo lắng của hắn, cậu còn chưa kịp hỏi, đã bị Giang Hạo Phong kéo lên trên lưng: “Tỉnh táo lại một chút.”

Sau khi Thẩm Thư Kiệt hơi tỉnh táo, cậu liền cảm nhận được mùi khói dày đặc xông vào trong miệng mũi, khiến cậu sặc sụa chảy nước mắt: “Sao... Sao thế này?”

Giang Hạo Phong không hề trả lời, chỉ công cậu nhanh chóng xông ra ngoài, khi vừa chạy ra đường còn chưa kịp thả người xuống, bên trong tiệm đã phát sinh một tiếng vang thật lớn, giống như vật gì nổ.

Thẩm Thư Kiệt một mặt khiếp sợ nhìn tất cả trước mắt không biết làm sao.

Nguyên nhân bén lửa cuối cùng cũng tìm được, Thẩm Thư Kiệt đun nguyên liệu làm bánh ở sau bếp nhưng quên chưa tắt lửa đã trực tiếp ngủ thiếp đi.

Tuy trưởng tiệm Vương luôn luôn chăm sóc cậu, thế nhưng tổn thất trong tiệm cần phải bồi thường thì vẫn phải bồi thường, cha mẹ Thẩm Thư Kiệt chết sớm, ngoại trừ một căn nhà nhỏ trên một con đường tồi tàn, cũng không để lại cho cậu cái gì, cho dù bán nhà vẫn thiếu một khoảng tổn thất lớn, trưởng tiệm Vương không hối thúc cậu bồi thường, nhưng Thẩm Thư Kiệt không dám thả lỏng, cậu tìm rất nhiều việc làm thêm nhưng vẫn như muối bỏ biển.

Lúc Giang Hạo Phong tìm đến cậu, Thẩm Thư Kiệt đang đứng trước cửa tiệm bánh ngọt tan hoang ngăn người, cậu thấy Giang Hạo Phong đi tới, lên lút xoa cặp mắt ửng đỏ, sau đó giương khóe miệng cười với hắn: “Không có gì khó, người còn sống vẫn có thể kiếm tiền, may mắn là cả người em không sao cả, sau này em có thể từ từ đền bù tổn thất cho trưởng tiệm.”

Giang Hạo Phong nhìn dáng vẻ giả bộ kiên cường của cậu mà trái tim như bị siết chặt: “Thẩm Thư Kiệt, anh cũng có chuyện khó khăn, em có thể giúp anh một chút được không?”

“Hả?”

“Anh có thể giúp em giải quyết những vấn đề này, em... Kết hôn với anh đi.”

“A?” Thẩm Thư Kiệt mở to mắt không hiểu nhìn hắn.

Giang Hạo Phong suy nghĩ một chút, vô cùng nghiêm túc mở miệng: “Em không thích anh cũng không sao, dù gì... Anh cũng không có thích em... Chúng ta kết hôn khế ước, anh giúp em, em cũng giúp anh một chút được chứ?”

15. Chương 15

Edit: Mr.Downer

Do ngoài ý muốn nhà tranh bị cháy, vì vậy những thước phim ghi hình ngày thứ nhất cơ bản mất giá trị, tổ chương trình chỉ có thể sửa đổi lại nhiệm vụ, để bọn họ tự dựng nhà gỗ tại dã ngoại.

Bởi vì chuyện ngày hôm qua nên Từ Dịch cũng thu liễm rất nhiều, không còn chĩa dùi vào một mình Thẩm Thư Kiệt, sau đó quá trình ghi hình cũng khá thuận lợi, qua hai tuần lễ ở chung, Từ Dịch cũng hiểu biết về Thẩm Thư Kiệt, tính tình cậu ta luôn luôn thẳng thắn, có chuyện liền nói: “Anh Thẩm, trước đây là em không đúng, qua nhiều ngày như vậy, nhờ có anh chăm sóc.”

Thẩm Thư Kiệt đang thu dọn đồ đạc của mình, cậu phát tay: “Không có gì, tôi lớn hơn mấy cậu, chăm sóc mấy cậu là chuyện nên làm.”

Trương Lộ Nghiêu cũng ngồi một bên tán gẫu, cậu ta cũng có nhiều chỗ nghĩ không ra nên trực tiếp hỏi: “Anh Thẩm, em mạo muội hỏi một câu.”

“Cậu hỏi đi.”

“Trông anh Thẩm rất đẹp, cũng xem như là kiểu fan rất thích, tại sao nhiều năm qua như vậy lại không nổi tiếng? Là bởi vì từ chối một ít lời mời đặc biệt sao?”

Trương Lộ Nghiêu nói mơ hồ, nhưng cậu biết là ý gì: “Không nổi tiếng chủ yếu là do diễn xuất của tôi kém cỏi, không có ai đặc biệt mời tôi.”

“Làm sao sẽ? Điều kiện của anh Thẩm tốt như vậy.”

Thẩm Thư Kiệt nhìn cả hai một mặt tìm tòi, chợt bất đắc dĩ cười nói: “Tôi cũng không thể nhận nhiều công việc, vì tôi kết hôn rồi.”

Động tác trên tay cậu không ngừng lại: “Người yêu tôi rất dính người, nếu như tôi ra ngoài công tác quá lâu, người ấy sẽ không vui.”

Người yêu của Thẩm Thư Kiệt đang ngồi trong văn phòng vô cùng không vui, thư ký tiểu thư nơm nớp lo sợ giao văn kiện cho hắn rồi nhanh chóng chạy ra ngoài, đứng ngoài cửa là giám đốc bộ ngành muốn đi vào báo cáo kết quả công việc, thư ký tiểu thư kéo anh ta qua một bên: “Một lát nữa hãy vào, tâm trạng của Giang tổng không tốt, tôi vừa nghe thấy tiếng nghiến răng đấy.” Giám đốc bộ ngành gật đầu cảm ơn, vội vã xuống lầu.

Từ Dịch: Ghi hình kết thúc, cảm ơn @Thẩm Thư Kiệt mấy ngày nay đã chăm sóc, anh Thẩm thật tốt.

Ở dưới kèm theo một tấm ảnh ba người chụp chung, Từ Dịch khoát tay lên vai Thẩm Thư Kiệt, Trương Lộ Nghiêu nửa ngồi nửa quỳ giơ tay chữ V, Thẩm Thư Kiệt thì lộ ra hàm răng trắng đều cười vui vẻ.

“Trời đậu!!!! Từ Dịch lại cùng Thư Thư chung một khung hình!!!! Má ơi mị muốn xuống lầu chạy mấy vòng!!!!”

“A a a a a Từ Dịch Từ Dịch!!! Từ Dịch đẹp trai với nôi!!!!”

“Trời ơi, tui lại được thấy Thẩm Thư Kiệt, gần đây mới nhảy hố Lục công tử, cực kỳ thích dung nhan của anh!”

“Má ơi Thư Thư cùng Nghiêu Nghiêu!!”

“A a a a a a a a a a a a a a a CP lạ mùa xuân!! Ngọt Thư Thư cùng khốc Dịch Dịch!!!”

Giang Hạo Phong nhìn bình luận bên dưới mà nổi bão, hắn hung hãn gõ bàn phím: Từ Dịch xấu như vậy, rốt cuộc như thế nào làm mình tỉnh được?

“@Rất ghét mấy kẻ nhòm ngó vợ của người khác, thật đáng ghét, nếu là anti fan đến đây gây war thì cút đi.”

“@Rất ghét mấy kẻ nhòm ngó vợ của người khác, cái thể loại này là fan nhà Thẩm Thư Kiệt, không thấy trai nhà chế cười vui vẻ như vậy, chế có bệnh hả?”

“Đậu má!! Anti biến! Thật vô học đi công kích người khác!! Có bệnh!”

“Ôm Thư Thư đi, nhà em không chứa chấp loại fan như thím ấy.”

“Thím ấy ếu phải fan nhà em, thím ấy là anti fan nhà em mới đúng.”

Rất ghét mấy kẻ nhòm ngó vợ của người khác: Có rảnh rồi mắng tôi, thì không bằng lo dắt Từ Định đi sửa mặt lại đi.

16. Chương 16

Edit: Mr.Downer

Thẩm Thư Kiệt xuống máy bay nhưng không trực tiếp về nhà mà đến công ty tìm Giang Hạo Phong, cậu vốn muốn cho Giang Hạo Phong một niềm vui bất ngờ, mới vừa chuẩn bị ra khỏi thang máy thì thấy Giang thiếu gia cầm áo khoác đứng ở ngoài, Thẩm Thư Kiệt kỳ quái nhìn hắn: “Giữa trưa anh định đi đâu?”

Giang thiếu gia thấy cậu lại đây nên có chút vui vẻ, thế nhưng Giang thiếu gia không bao giờ biểu hiện ra, hắn bình tĩnh tiêu sái đi vào thang máy: “Anh xuống lầu lấy văn kiện, em vào văn phòng chờ anh trước đi.”

Thẩm Thư Kiệt kéo va ly đi ra, Giang Hạo Phong đóng cửa thang máy lại, tiện tay nhấn nút tầng trệt, chờ sau khi thang máy xuống dưới hắn lại bấm nút đi lên.

Lúc Thẩm Thư Kiệt đến văn phòng, thư ký tiểu thư đang thu thập văn kiện trên bàn làm việc, Thẩm Thư Kiệt chào với cô một tiếng, thư ký tiểu thư kinh ngạc nhìn cậu: “Tiểu Thẩm sao cậu lại tới đây? Giang tổng vừa mới tan làm trở về rồi.”

Giang tổng tan làm về nhà vác sắc mặt khó coi đẩy cửa đi vào, âm thanh hắn lạnh lẽo cứng ngắt nói với thư ký tiểu thư: “Cô đi ra ngoài đi.”

Thẩm Thư Kiệt nhin cười chờ tới sau khi thư ký tiểu thư đi ra, cậu mới nhào lên người Giang Hạo Phong, hai tay ôm hắn cười ha ha: “Tên lừa gạt!”

Sắc mặt Giang Hạo Phong vẫn khá khó coi như trước: “Tại sao em cũng tới đây?”

“Muốn cho anh kinh hỉ, nhưng mà anh ngược lại cho em một cái kinh hỉ thật lớn.”

Giang Hạo Phong một mặt lạnh lùng: “Về nhà.”

Sau khi chương trình được phát sóng, nhân khí của Thẩm Thư Kiệt quả nhiên tăng vọt thẳng tắp, cậu luôn hiểu cách đối nhân xử thế, phương diện sinh tồn dã ngoại cũng lạc quan ứng đối, tính cách rộng rãi cư xử với mọi chuyện đều vô cùng thông suốt, chủ yếu nhất là do cậu rất đẹp trai.

Sau khi xem chương trình, Hồ Sơn cố ý gọi điện thoại cho cậu: “Thôi rồi thôi rồi, Thư của tôi ưu tú như vậy, phỏng chừng sắp hot tới nơi rồi.”

Thẩm Thư Kiệt đang chuẩn bị bữa tối cho Giang Hạo Phong: “Cũng không ảnh hưởng gì đến tôi.”

“Tôi không tin cậu không có chút nào vui mừng.”

“Vui thì có vui, nhưng mà tôi nhận mấy chương trình này không nhiều, cũng không có tác phẩm tiêu biểu, có hot cũng chỉ là nhất thời.”

“Nếu như cậu muốn nổi dài dài, cũng không phải không được.”

“Tôi bây giờ như thế này cũng rất tốt.”

“Thôi, biết cậu không quan tâm chuyện này, đúng rồi tuần sau tôi trở về dự tiệc sinh nhật ông nội, uống rượu với mấy cụ thật sự rất khó chịu, cậu đến chơi với tôi đi, sẵn tiện chúng ta gặp mặt một chút.”

“Được.” Điện thoại vừa mới cúp, Giang Hạo Phong liền đi vào, “Còn chưa làm xong?”

“Xong ngay đây.”

Giang thiếu gia nhìn một chút đồ ăn được múc ra khỏi nồi, sắc mặt biến đổi trong nháy mắt: “Thẩm Thư Kiệt, anh chọc em?”

Thẩm Thư Kiệt rửa sạch tay, đưa hai cái đĩa cho hắn, một mặt ngây thơ hỏi: “Làm sao vậy?”

Giang thiếu gia tay trái một đĩa bông cải xanh xào tỏi, tay phải một đĩa bông cải xanh xào dầu hào, nét mặt có chút cứng ngắc: “Em nói xem.”

Thẩm Thư Kiệt cười híp mắt xới hai bát cơm, lấy cùi trở đẩy hắn cùng đi ra ngoài: “Đây là phạt anh.”

“Anh làm gì?” Giang Hạo Phong hết sức vô tội đặt hai đĩa bông cải xanh lên bàn.

Sau khi ngồi xuống, Thẩm Thư Kiệt gấp một miếng bông cải xanh non đút tới bên miệng của hắn: “Phạt anh tối hôm qua không biết tiết chế.”

“...”

17. Chương 17

Edit: Mr.Downer

Tiệc sinh nhật ông nội của Hồ Sơn xác định tổ chức vào chủ nhật, Thẩm Thư Kiệt đặc biệt mặc một thân chính trang khéo léo đến tham dự, cậu biết trong nhà Hồ Sơn có chút bối cảnh, nhưng đến tận nơi thấy đều là nhân vật thượng lưu thành đạt, cậu vẫn có chút nhỏ nhỏ kinh hãi, Hồ Sơn cầm ly rượu đến tìm cậu: “May là có cậu tới đây, không thôi cùng những ông bác sắp hói đầu này uống rượu, phỏng chừng tôi sẽ buồn chán đến chết.”

Thẩm Thư Kiệt cụng ly cùng gã: “Những người này không ít lần lên tạp chí kinh tế tài chính đúng chứ?”

“Ừ, đều là chút nhân vật thành đạt.”

“Hóa ra bối cảnh của anh sâu như vậy.”

“Không sánh được với Giang gia các cậu.”

“Đâu có đâu có.”

Hai người tông bốc nhau một phen rồi cười ha ha, tán gẫu một hồi Hồ Sơn liền bị trưởng bối gọi đi, Thẩm Thư Kiệt một mình dựa vào hàng rào chờ gã, chưa đến năm phút sau chợt có một người đi đến bên cạnh cậu, Thẩm Thư Kiệt ngẩng đầu lên nhìn thì thấy Từ Dịch.

Từ Dịch đứng ở đằng xa vốn không chắc chắn, không nghĩ ra được vì sao Thẩm Thư Kiệt lại ở đây, nên đi đến xác nhận một cái: “Anh Thẩm?”

“Từ Dịch, đã lâu không gặp.”

Sau khi nhận ra là Thẩm Thư Kiệt, Từ Dịch rõ ràng có chút cao hứng: “Anh Thẩm, sao anh lại ở đây? Anh biết ông Hồ?”

“Tôi và Hồ Sơn là bạn bè.”

“À, chẳng trách, em theo cha mình đến đây.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu cụng ly với cậu ta: “Cho tôi gửi lời thăm đến cha cậu.”

Từ Dịch không rất hài lòng với câu trả lời này của Thẩm Thư Kiệt, bình thường mà nói không phải nên hỏi “Cha cậu là ai” sao? Trong lúc ghi hình cho chương trình, Từ Dịch đã dần dần nảy sinh chút hảo cảm với Thẩm Thư Kiệt, có điều Thẩm Thư Kiệt nói mình đã kết hôn, Từ Dịch kỳ thực không quá tin, cậu ta vốn định sau khi kết thúc đến công ty cộ rửa một chút hành vi xấu tính của mình lúc đầu gặp nhau, kết quả

Thẩm Thư Kiệt hoàn toàn không về công ty, rốt cuộc ngày hôm nay mới được gặp, Từ Định nghĩ kỹ mình nên thể hiện một ít, liền tự giới thiệu: “Cha em là Đạt chủ tịch.”

Nghe đến cái tên này, Thẩm Thư Kiệt quả thực có chút kinh ngạc: “Hóa ra là Từ thiếu gia.”

Từ Định có chút vui vẻ trong lòng, cảm thấy mình có thể trợ giúp tiểu minh tinh Thẩm Thư Kiệt tăng cường chút kiến thức trong trường hợp này: “Anh Thẩm trước đây đã từng tham gia tiệc rượu như vậy sao?”

“Rất ít tham gia.”

“Ừm, loại tiệc rượu này cơ bản đều là các nhân vật thành đạt, bối phận của ông Hồ xem như là ngôi sao sáng của giới kinh doanh, người được mời đều là những nhân vật rất tài giỏi.”

Thẩm Thư Kiệt thật lòng gật đầu: “Ừ, rất nhiều người đã từng thấy qua trong tạp chí.”

“Đúng đó, anh Thẩm muốn nhận thức ai, em giúp anh giới thiệu.”

Thẩm Thư Kiệt không trả lời, cậu nhìn thấy người trong sân đều tụ tập lại một chỗ, ông Hồ chống gậy, nét mặt tươi cười đi ra, Thẩm Thư Kiệt bị sắc rượu vang một cái, bởi vì cậu nhìn thấy Giang Hạo Phong cùng quần gia mang theo hộp quà theo sau.

Giang Hạo Phong đi tới trước mặt ông Hồ hơi cúi người, ông Hồ nhanh chóng dìu hắn: “Cháu trai có thể tới đây, quả thật là rồng đến nhà tôm.”

“Hồ gia, ngài nói gì vậy?” Hắn tiếp nhận lễ vật trong tay quần gia giao cho người hầu phía sau ông Hồ, “Cha cháu nhờ cháu chuyển lời hỏi thăm.”

“Tốt tốt, vào nhà nói chuyện.”

Từ Định thấy Thẩm Thư Kiệt vẫn luôn nhìn phía trước, vì vậy tự bắt đầu thuyết minh: “Đó là thiếu gia của Giang thị, Giang gia, không biết anh Thẩm đã nghe thấy qua chưa, cụ thể em cũng không biết, nhưng mà theo như cha em nói, bối cảnh của Giang thị vô cùng khổng lồ, giẫm một bước đều có thể run chuyển, ngày hôm nay trông thái độ này của ông Hồ, xem ra không phải là giả.”

Từ Định nhìn nét mặt của Thẩm Thư Kiệt một chút, cảm thấy hình như cậu chỉ có phản ứng sau khi Giang thiếu gia xuất hiện, vì để khiến cho Thẩm Thư Kiệt có thể thay đổi cái nhìn về mình, Từ Định vẫn nói: “Nếu như anh Thẩm muốn quen biết Giang thiếu gia, để em xem có thể tìm người giới thiệu một chút hay không.”

Thẩm Thư Kiệt có phần lúng túng nhìn Từ Định, không biết làm sao mở miệng, cậu vội vã xua tay: “Không, không cần đâu Từ Định, không cần giới thiệu.”

“Thẩm Thư Kiệt.”

Vừa mới dứt lời liền nghe thấy Giang Hạo Phong cách đó không xa gọi tên cậu, Thẩm Thư Kiệt nhanh chóng quay đầu lại, không biết có phải là do ảo giác hay không, Giang thiếu gia ngày hôm nay cực kỳ đẹp trai, âu phục cắt may khéo léo, tôn lên vóc người có tỉ lệ hoàn mỹ của hắn, mày kiếm mũi cao, khuôn mặt sâu sắc tựa như đao gọt, góc cạnh rõ ràng, hắn sải bước đi tới, một đôi mắt thâm thúy vô biên như chứa đựng toàn bộ bầu trời mang đầy sao.

Mà chính cậu, đang ở ngay tâm của bầu trời sao ấy.

Thẩm Thư Kiệt vẫn cảm thấy cậu thích Giang Hạo Phong, là thuộc kiểu sau khi kết hôn, té thủy trường lưu ngày đêm làm bạn lâu ngày sinh tình, cậu nghĩ cậu sẽ càng ngày càng thích hắn, thật lâu thật dài liên tục mãi mãi, cho đến suốt đời.

Bất chợt, tim đập như nổi trống, va vào trong lòng cậu đến hốt hoảng, cậu tùy ý để Giang Hạo Phong nắm tay mình, nghe Giang Hạo Phong khách sáo chào hỏi Từ Định, nghe Giang Hạo Phong giới thiệu chính mình là người yêu của cậu, cậu cũng không rảnh để ý tới nét mặt kinh ngạc của Từ Định.

Vì ngay vào lúc này, cậu đã hoàn toàn trọn vẹn, rơi vào bể tình của Giang Hạo Phong

18. Chương 18

Edit: Mr.Downer

Từ chỗ ông Hồ trở về, Thẩm Thư Kiệt vẫn nắm chặt tay Giang Hạo Phong, ngày hôm Giang thiếu gia có thể không cần đi, nhưng vì xoát một chút độ tồn tại, hắn vẫn chọn lễ vật đi qua đón người, Thẩm Thư Kiệt từ một khắc nhìn thấy hắn liền có cái gì đó không đúng, nội tâm Giang thiếu gia có chút thấp thỏm, không biết có phải chính mình đã quá chủ trương, ảnh hưởng đến chuyện giao thiệp của cậu, Giang thiếu gia đơn giản tự kiểm điểm trong lòng một lúc, cảm thấy chính mình không có làm sai nghĩa vụ.

Vừa đi vào phòng, Thẩm Thư Kiệt liền ôm chặt lấy Giang Hạo Phong, Giang thiếu gia xoa tóc của cậu hỏi: “Làm sao vậy?”

Thẩm Thư Kiệt đẩy hắn đến trên cửa, kéo cà vạt của hắn: “Giang Hạo Phong, chúng ta làm tình đi.”

Ánh mắt Giang Hạo Phong trở nên thâm trầm, tùy ý để Thẩm Thư Kiệt mở áo sơ mi, cởi âu phục của mình, sau đó cậu tựa như con mèo nhỏ liên tục liếm cổ cùng ngực của hắn, Thẩm Thư Kiệt có chút cuống, tay cậu hơi run thào dây nịt của mình, nhưng làm sao cũng không tháo không được, cậu mang theo tiếng khóc thủ thủ cầu giúp đỡ: “Giang Hạo Phong, anh cởi quần áo cho em đi.”

Giang thiếu gia nhìn thấy cậu cuống đến đáng thương, bèn đổi khách thành chủ, ôm cậu xoay người, đè cậu ở trên cửa, động thủ cởi y phục của cậu: “Lên giường làm?”

Thẩm Thư Kiệt kéo tay hắn xuống dưới, khuôn mặt tràn đầy thành thật cầu hoan: “Không muốn, làm ở đây, em không chờ được.”

Giang Hạo Phong thấy vẻ mặt cậu mang theo mong đợi bức thiết, cũng không tiếp tục để ý nhiều như vậy, cấp tốc hôn lên môi cậu. Thẩm Thư Kiệt nâng một chân lên cạ vòng eo của hắn, Giang Hạo Phong tuốt động hạ thân của cậu một lúc, đột nhiên ngồi xổm xuống hé miệng ngậm lấy dương vật đã rỉ nước của cậu, toàn thân Thẩm Thư Kiệt chợt căng, hai tay cậu cắm vào trong tóc của Giang Hạo Phong, không ngừng rên rỉ: “A... Giang Hạo Phong... Giang Hạo Phong...”

Đầu lưỡi Giang Hạo Phong liên tục liếm láp mút vào dương vật của Thẩm Thư Kiệt, cậu hưng phấn đến mức ngón chân cũng cong lại: “Giang Hạo Phong, anh thật giỏi, ừm ừm chậm một chút, em muốn bắn... Anh đi ra... A a a...”

Kèm theo vài tiếng rên rỉ gấp gáp, Thẩm Thư Kiệt rút cuộc bắn ra trong miệng Giang Hạo Phong, cậu vừa muốn hồi phục một lúc, đã bị Giang Hạo Phong xoay người lại, Thẩm Thư Kiệt chỉ có thể đối mặt với cánh cửa dùng hai tay chống, lúc còn chưa ý thức được Giang Hạo Phong sắp làm gì, cậu bỗng nhiên cảm giác được một đầu lưỡi mềm mại chui vào trong hậu huyệt của mình, hai chân của Thẩm Thư Kiệt mềm nhũn run run, hai tay Giang Hạo Phong không ngừng xoa cái mông vênh của Thẩm Thư Kiệt, đầu lưỡi hắn nhẹ nhàng liếm láp xung quanh hậu huyệt, rồi từng chút một tiến vào trong động nhỏ nhọt màu của cậu, Thẩm Thư Kiệt bị đầu lưỡi của hắn dần vật, dong đưa cái mông mấy lần: “Giang Hạo Phong anh liếm em thật thoải mái... Em em đứng không vững được... Bên trong rất thoải mái...”

Giang Hạo Phong dùng đầu lưỡi ra vào tra xét vài lần trong hậu huyệt của cậu, nghe Thẩm Thư Kiệt khe khe rên rỉ, hắn rút cuộc cũng đứng lên, cả người dính sát vào lưng cậu, một tay vuốt dương vật lại chào cờ của Thẩm Thư Kiệt, một tay đan cài với ngón tay đang bầu trên cửa của cậu, hắn ôn nhu liếm bên tai Thẩm Thư Kiệt: “Muốn anh vào sao?”

Thẩm Thư Kiệt tha thiết gật đầu: “Ừm... Mau vào, em rất muốn anh...”

Giang Hạo Phong mở quần của mình, thả dương vật đã cứng ngắc đến đau đớn ra ngoài, rồi chậm rãi ma sát mấy lần xung quanh hậu huyệt, bắt chợt đi vào.

Từ sau đi vào sâu đến mức không dám tưởng tượng, mỗi âm thanh Thẩm Thư Kiệt phát ra do bị hắn thao động đều mang theo run rẩy vỡ vụn: “A ừm Giang Hạo Phong, nhanh quá... Nhanh quá em không chịu được...”

Hồ hấp Giang Hạo Phong có chút nặng nề, trong thanh âm của hắn mang theo sự gọi cảm khàn khàn: “Nói cho anh biết, ngày hôm làm sao vậy?”

Thẩm Thư Kiệt cảm thụ lấy dương vật trong cơ thể mình, theo va chạm kịch liệt, cậu run rẩy nói ra: “Giang Hạo Phong... Em yêu anh... Em yêu anh... A ông xã... Ông xã anh chậm một chút anh sắp làm chết em rồi...”

Sau khi Giang Hạo Phong nghe thấy ba chữ kia, cũng không thể tiếp tục không chế chính mình, hắn mãnh liệt thao động Thẩm Thư Kiệt, cuối cùng hai người đồng thời bắn ra.

Thẩm Thư Kiệt bị đứng làm rất lâu, đã mệt đến mức hết sức lực mở mắt ra, Giang Hạo Phong ôm cậu đi tắm, sau khi dọn dẹp sạch sẽ liền ôm cậu nằm trên giường, Thẩm Thư Kiệt yên tĩnh nằm bên cạnh hắn, mơ màng màng như đang ngủ, Giang Hạo Phong cúi đầu hôn một cái lên khóe mắt của cậu: “Anh đã, yêu em từ rất lâu.”

Ngón tay Thẩm Thư Kiệt giật giật, âm thanh nhỏ bé chẳng khác nào một chú mèo con gãi trong tim Giang thiếu gia.

“Em cũng sẽ, yêu anh thật lâu.”

19. Chương 19

Edit: Mr.Downer

Gần đây Thẩm Thư Kiệt có chút bận rộn quá mức, Giang thiếu gia khoanh tay trước ngực dựa vào cửa, vô cùng lãnh khốc nhìn cậu, Thẩm Thư Kiệt từ chối tiếp nhận ánh mắt truyền tới của hắn, Giang thiếu gia đặc biệt không vui, hắn gọi điện thoại cho Lý tổng ngay trước mặt Thẩm Thư Kiệt: “Lý Minh, hi vọng cậu đừng cường chế công tác của Thẩm Thư Kiệt.”

Lý tổng vô tội: “Là vợ cậu chủ động yêu cầu.”

Giang Hạo Phong tức giận cúp điện thoại, hắn có chút hối hận đã để cho Thẩm Thư Kiệt đi làm diễn viên.

Thẩm Thư Kiệt kết thúc ghi hình cho bộ phim mới nhất trong tay, sau khi trở về liền trực tiếp đi tham gia một tiết mục phỏng vấn, Giang Hạo Phong cố ý tan tằm sớm kết quả thành công cốc, chỉ có thể lên mạng làm mưa làm gió.

Giang Hạo Phong cảm thấy bản thân thực sự ở đâu cũng đều hết sức ưu tú, lén lút chú ý Thẩm Thư Kiệt cũng có thể bị fan lôi ra cho lên đĩa (*).

(*) Từ gốc là quái, theo mình hiểu ở đây nghĩa là chọi gạch, thậm chí là đào móc thông tin đời thật để cho lên thị, bốc phốt, đại loại vậy.

Trại tập trung cho mấy đứa anti bị ung thư: Cho fan nào tàn của Thẩm Thư Kiệt lên đĩa, tui là người qua đường vẫn rất có hảo cảm với Thẩm Thư Kiệt, đẹp trai EQ cao, hơn nữa mấy bộ phim gần đây cảm thấy kỹ năng diễn xuất có tiến bộ, là một diễn viên không tồi, thế nhưng không chịu nổi một idol thật tốt như thế lại có một đứa fan thần kinh. Bản thân tui là fan ủng hộ tình bạn của Hồ Sơn và Thẩm Thư Kiệt, tình bạn giữa hai người rõ ràng như ban ngày, vậy mà chỉ cần weibo Hồ Sơn xuất hiện ảnh chụp chung với Thẩm Thư Kiệt thì thím nào tàn này lại nhảy ra ném đá. Nói thật từ ID của thím ấy cũng có thể thấy, thím này có dục vọng chiếm hữu biến thái với idol nhà mình, còn thật tưởng mình là nữ chính Mary Sue, mà không chỉ có Hồ Sơn, để tui đào một chút lịch sử của thím ta, từ mấy năm trước đã bắt đầu đăng ký cái ID này, chỉ cần là người hợp tác với Thẩm Thư Kiệt sẽ bị thím ấy nói xấu toàn bộ, ba năm làm fan, thím ấy thích Thẩm Thư Kiệt lâu như vậy cũng coi như rất lợi hại, thế nhưng tui nghe nói thím này không chỉ chọn rôn dưới weibo người khác, còn gây sự với fan của Thẩm Thư Kiệt, loại nào tàn này là thật sự đem Thẩm Thư Kiệt làm đồ của riêng mình? Nói thẳng luôn, tui là fan Từ Dịch, trước đây thím ấy có lộn xộn ở đâu tui không quan tâm, nhưng bây giờ chọc đến Từ Dịch nhà tui tui, thì nếu nhà Thẩm Thư Kiệt không xử lý cái

cục ung thư này, vậy đừng trách nhà khác như tui tui nhúng tay thịt người (*), bên dưới là ảnh cap ném đá của thím ấy nhiều năm nay, nhà ai tìm của người ấy, có thù thì báo thù.

(*) Nghĩa là tra ra thông tin cá nhân của người nào đó.

“Chủ thốt thiệt cứng thiệt ngẫu, idol của tui cũng từng hợp tác với Thẩm Thư Kiệt, bởi vì thím fan này mà đến giờ tui vẫn không thích nổi Thẩm Thư Kiệt.”

“Ha ha, cái ID này em ẩn tượng dữ lắm, lúc trước idol nhà em quay một bộ phim chung với Thẩm Thư Kiệt, kết quả bà thím này đến ném gạch ở dưới weibo idol nhà em rất lâu.”

“Ôm Thư Thư đi, nhà tui chưa bao giờ chứa chấp loại fan như thím đấy.”

“Chủ thốt muốn cho thím này lên đĩa thì cứ việc, thế nhưng đừng có nhắc tên đầy đủ của idol vô được không?”

“Rốt cuộc cũng có người cho thím này lên đĩa, người như Trần Dật mà còn có thể anti được, tui cảm thấy ngoại trừ Thẩm Thư Kiệt, những người khác ở trong mắt thím ấy đều là rác.”

Giang thiếu gia nhìn chằm chằm cái bình luận này, vô cùng tán đồng yên lặng bấm like.

Sau khi Thẩm Thư Kiệt về nhà, Giang Hạo Phong đang trốn trong thư phòng lướt weibo, trong lòng chơi đùa vô mồm kịch liệt nhưng vẻ mặt vẫn bình tĩnh lãnh đạm, Giang thiếu gia tạo nghiệt dưới weibo của các mình tinh mấy năm, vào hôm nay hoàn toàn bị phản công, inbox dồn dập tin nhắn, điện thoại di động sắp đứng máy, Giang thiếu gia bình tĩnh ứng đối, chọn mấy cái tuyệt địa phản kích, hần đặc chí cảm thấy chính mình hoàn toàn thắng lợi, kết quả vừa nghiêng đầu, liền nhìn thấy Thẩm Thư Kiệt đứng sau hần cười cười.

Giang thiếu gia bị dọa đến nỗi làm rớt điện thoại di động xuống đất.

Thẩm Thư Kiệt nhặt điện thoại của hần lên, vuốt hai lần: “Giang thiếu gia, chuyện gì thế này?”

Giang Hạo Phong nhìn dáng vẻ cười hì hì của Thẩm Thư Kiệt, cảm thấy chính mình thất bại thảm hại, hần lựa chọn ngậm miệng không nói chuyện, quay đầu làm bộ ngắm cảnh ngoài cửa sổ.

20. Chương 20

Edit: Mr.Downer

Tiết mục phỏng vấn của Thẩm Thư Kiệt phát sóng vào thứ sáu, cậu cố ý gọi điện cho Giang Hạo Phong để nhắc hần đúng giờ xem.

Giang Hạo Phong nhìn đồng hồ, bật TV trong văn phòng, đây là một chương trình cũng không tệ lắm, tuy rằng thời gian phát sóng không vào cuối tuần cùng giờ vàng, nhưng danh tiếng luôn rất tốt.

Người dẫn chương trình tâm lý thoải mái, cô bắt tay cùng Thẩm Thư Kiệt mời cậu ngồi vào chỗ: “Hoan nghênh Thư Kiệt.”

“Cảm ơn.”

Người dẫn chương trình cười với cậu, bắt đầu trò chuyện: “Kỳ thực tôi đã sớm nhận thức Thư Kiệt, khi đó cậu cũng vừa mới vào nghề.”

Thẩm Thư Kiệt gật đầu: “Vâng, lúc đó cảm ơn chị Ngụy chăm sóc.”

“Nhân duyên của Thư Kiệt rất tốt, kỳ thực mấy năm qua tôi vẫn chú ý đến bước phát triển của cậu, lúc khởi đầu cậu còn là nam chính một bộ phim coi như thuộc hàng top, tại sao vài năm sau lại bật vô âm tín thế?”

Thẩm Thư Kiệt cười nói đùa: “Chị Ngụy, vậy là chị không biết tôi rồi, diễn xuất của tôi rất kém, không nổi tiếng được, nhưng như vậy cũng nói rõ rằng khán giả vẫn rất hiểu biết nghệ thuật truyền hình.”

“Ha ha, tôi biết cậu không phải xuất thân chính quy, thế thì tại sao lại trước đây cậu lại tiến vào cái nghề này?”

Thẩm Thư Kiệt suy nghĩ một chút: “Bởi vì người yêu của tôi.”

“Gi cơ?” Người dẫn chương trình hơi kinh ngạc, cô theo bản năng nhìn kịch bản một chút, dường như chiều hướng này không đúng.

“Là người yêu tôi, giới thiệu cho tôi công việc này.”

“Ôi trời, Thư Kiệt chuyện này có thể phát sóng sao?”

“Ha ha, không có chuyện gì, kỳ thực tôi đến tham gia chương trình này chính là muốn nói cho mọi người, tôi đã kết hôn, tương lai có thể sẽ nghỉ ngơi một quãng thời gian.”

“Chuyện này...” Người dẫn chương trình trong nháy mắt bỏ xuống kính ngạc, lại treo lên nụ cười băng hiệu: “Vậy cậu có thể chia sẻ với mọi người một chút là hai người quen nhau như thế nào không?”

“Ừm, lúc đấy tôi đến nhà người ta giúp làm bánh ngọt, sau đó gặp phải người ấy.”

“Ôi, cuộc gặp gỡ của hai người thực sự là... Có chút lãng mạn.”

“Ha ha không lãng mạn chút nào, lúc đó người ta lạnh như băng làm tôi giật cả mình.”

“A, là một người đẹp lạnh lùng sao?”

Thẩm Thư Kiệt mím môi cười: “Không phải, anh ấy là một người đàn ông.”

“Trời ạ... Cậu... Có thể nói một chút về quá trình hai người yêu nhau chứ?”

Thẩm Thư Kiệt có chút tinh quái nháy mắt với ống kính: “Anh ấy khá biệt nữ, ngoài miệng cái gì cũng không nói, nhưng kỳ thực nội tâm lại âm thầm làm rất nhiều chuyện, đến bây giờ anh ấy vẫn không nói cho tôi biết anh ấy yêu tôi từ lúc nào, có điều tôi đoán chắc là ảnh nhất kiến chung tình với tôi đấy.”

“Tôi chậm hơn anh ấy một chút, lúc mười tám tuổi tôi biết anh, lúc hai mươi hai tuổi gả cho anh, dùng năm năm thích anh, và dùng một giây yêu anh.”

“Tôi tới chương trình là muốn nói với fan của mình một tiếng, tôi có khả năng sẽ nghỉ ngơi một quãng thời gian để ở bên người yêu của mình, làm bánh ngọt anh ấy thích, còn có thể đi ra ngoài chơi với anh ấy một chút.”

“Ngày về bất định, không cần chờ tôi.”

Thư ký tiểu thư nhìn Giang thiếu gia chạy nhanh như gió ra khỏi văn phòng, có chút không kịp phản ứng, Thẩm Thư Kiệt tựa như đoán được thời gian hần trở về, cậu bưng đồ ngọt vừa làm xong đứng bên cạnh bàn ăn chờ hần, hô hấp của Giang Hạo Phong có chút không ổn định, Thẩm Thư Kiệt nghiêng đầu cười với hần: “Anh vội như vậy làm gì?”

Giang Hạo Phong bắt buộc chính mình bình tĩnh lại, nhìn đồ trên tay cậu hỏi: “Em làm cái gì thế?”

Thẩm Thư Kiệt chờ hần đi tới, dùng muỗng múc gì đó trong chén dứt vào miệng hần: “Trời nóng như vậy, em làm đá xay sữa bò đậu đỏ, ngọt không?”

Giang Hạo Phong cảm nhận mùi vị trong miệng, nhẹ nhàng hôn cậu: “Rất ngọt.”

Hết.

21. Chương 21: Phiên Ngoại

Edit: Mr.Downer

1, Sau khi Giang thiếu gia bị người thịt (*).

(*) Nghĩa là tra ra thông tin cá nhân của người nào đó.

Trại tập trung cho mấy đứa anti bị ung thư: Hình như tui thịt người lòi ra chuyện gì đó rất ghê gớm.

Trại tập trung cho mấy đứa anti bị ung thư: Tui... Đệt...

Trại tập trung cho mấy đứa anti bị ung thư: Muốn quỳ xuống gọi bố.

“Chủ thớt xảy ra chuyện gì! Thím đăng như vậy làm tui em bối rối nha.”

“Rốt cuộc chủ thớt thịt người lòi ra cái gì!!”

“Muốn biết!! Khẩn cầu chân tướng!!!”

“Đường link đến diễn đàn F khu ba, từ khóa nam diễn viên ba chữ nào đó đã kết hôn.”

Nam diễn viên ba chữ nào đó đã kết hôn · Vợ nhà giàu quyền thế [1][2][3] New

Tui đệt tui đệt tui đệt!!!!!! Bây giờ tui hoàn toàn không thể khống chế được tâm trạng của chính mình!!! Mọi người còn nhớ chuyện trại tập trung cho lên đĩa anti fan của nam diễn viên đã kết hôn không?? Quảng thời gian trước nhà tui tui nhờ người thịt cho ra anti fan kia, cái cảm giác giấu trong lòng bí mật lớn động trời mấy thím hiểu không?!! Tui bây giờ chỉ muốn điên cuồng gào hét lên đạu má thôi! Vốn chỉ muốn dạy dỗ cho thím fan kia một chút, kết quả lại bối ra một bí mật động trời!!!! Ba chữ đã kết hôn thật quá trâu bò, quá trâu bò rồi!!! Nhà giàu · thật sự!!!!

Chủ thớt mau khai ra!

Tui rất có hảo cảm với ba chữ đã kết hôn! Ảnh gả cho nhà rất giàu?

Ồ, bản thân ba chữ đã kết hôn cũng rất trâu bò nha, dám thừa nhận mình là đồng tính luyến ở chương trình phỏng vấn.

Chủ topic nói mau!! Đừng có thả thính!!

Ha ha hóa ra là nhà giàu quyền thế, hèn chi có gan nói.

À, đã hiểu có bối cảnh nhà giàu quyền thế, nào sợ bị phong sát.

Mấy thím trên nói có chút mưu mô vậy, tính cách của ba chữ đã kết hôn cũng tốt mà.

Em cảm thấy ba chữ đã kết hôn là tâm cơ boy, giấu lại còn có chút feeling.

Chủ thớt nói mau!!!! Rốt cuộc là giàu cỡ nào, có so được với bạn thân của ba chữ không?

No.181 Mất hai mí-kun 00:28:12 nói

Bạn thân ba chữ tính là cái gì!! Nhà của bạn thân chỉ là muối so với ba chữ đã kết hôn, sau khi tui biết chỉ muốn quỳ xuống gọi ông xã của ba chữ là bố, ba chữ kết hôn nhiều năm như vậy mà không hot, là vì người ta không muốn hot, nếu ba chữ muốn nổi thì tài nguyên nào cũng đều phải dâng đến trên tay anh ta!!

Chủ topic lằng nhằng nửa ngày cũng không thấy vô trọng điểm, ba chữ đã kết hôn lấy chồng nhà giàu hay không thì có liên quan gì với anti fan kia?

Đồng ý kiến với bác trên, lẽ nào anti fan kia còn có thể là ông xã của ba chữ hả?

Chủ thớt chẳng lẽ là fan của ba chữ đã kết hôn đi, người ta đã lui vòng thì đừng xoát tồn tại nữa.

Dù nói như thế nào, nhưng thực ra ba chữ đã kết hôn xem như không có scandal nào đúng chứ, ngoại trừ là đồng tính luyến?

Thứ lỗi cho em tổ lái, nhưng em rất thích nhan sắc của ba chữ đã kết hôn!!!

Em cũng thích!! Gần đây đang xem lại phim của ba chữ, Lục công chữ thật đẹp.

Diễn xuất quá kém, vô cảm.

Tập vô lễ tập vô lễ!!

No.233 Mất hai mí-kun 01:00:49 nói

“Đồng ý kiến với bác trên, lẽ nào anti fan kia còn có thể là ông xã của ba chữ hả?”

Thím đoán chuẩn cơm mẹ nấu rồi.

Đệt?? Thiệt hả??

!!!!!!! Thốt ơi cầu chân tướng!!!

Đây là chơi cái gì play dị???

Cầu chân thân của anti fan!!!

Cầu chân thân của anti fan!!!

No.355 Mất hai mí-kun 01:10:30 nói

Tui sợ hù đến mấy thím, cho mấy thím hai từ khóa then chốt này: Jiang shi. (Giang thị)

Đệt...

!!!!!!!!!!!!!! Trời ***!!

Là jiang shi kia mà tui biết?

Ai tui cũng không phục chỉ phục ba chữ đã kết hôn!!!!

Nhân sinh người thắng!!!!

Jiang shi???? Kinh.

Đậu mạ, như thế nào mà em lại thấy có chút đáng yêu dị!!!! Anti fan ghét đều là những người đã từng hợp tác với ba chữ, đồng thời đã từng tương tác với nhau trên weibo!!! Đây là giám chua vương cấp bậc vũ trụ rồi!!! Manh điểm của em bị bùm nổ!!!

Má ơi... Giờ quay đầu nhìn lại mấy câu chữ người của ổng, hóa ra vốn là chua trần trụi!! Ăn giám chua chân chính về mặt ý nghĩa!!

.... Còn có trò này hả??? Vậy cũng quá dễ thương rồi.

Bỗng nhiên nghĩ lại, tự nhiên còn cảm thấy có chút ngọt???

2, Chuyện xảy ra sau hôm Thẩm Thư Kiệt đã đi ghi hình chương trình.

Lâm Tiệp Sâm hẹn Giang thiếu gia uống trà, sẵn tiện gọi luôn Lý Minh, Lý tổng trăm công nghìn việc rồi cuộc cũng tranh thủ lúc rảnh rồi đi gặp hai người bạn tốt, lúc anh đi vào nhà gian, Giang thiếu gia đã đến, Giang Hạo Phong biết anh đến, nhưng ngay cả một ánh mắt cũng không vút cho anh, Lý tổng cởi áo khoác treo qua một bên: “Giang thiếu gia, tôi đắc tội cậu cái gì?”

Giang Hạo Phong nhấp ngụm trà, liếc mắt nhìn Lý tổng: “Cậu ép buộc bà xã tôi đi công tác.”

Lý tổng trợn trắng mắt lên: “Đó là cậu ấy đồng ý.”

“Không phải do cậu dắt mũi, em ấy có thể đi sao?”

“Tôi đường đường là lão tổng một công ty giải trí, sao qua miệng cậu lại thành tú ông rồi?”

“Cậu như vậy đã gây nên ảnh hưởng rất nghiêm trọng đối với tôi.”

“Ảnh hưởng gì?”

“Cậu chiếm dụng thời gian bà xã tôi dành cho tôi.”

“...”

“Thu mua công ty các cậu cũng khó hóa giải mối hận trong lòng tôi.”

Lý tổng tức giận đập bàn: “Trong đầu cậu trừ bà xã cậu ra còn có những thứ khác không hả?”

“Không.”

“...”

Chuyện xảy ra tối hôm Thẩm Thư Kiệt muốn trò chuyện cùng Trần Dật.

Bây giờ tối, Giang thiếu gia lấy điện thoại di động gửi tin nhắn cho Thẩm Thư Kiệt: “Hết bận chưa?”

Một lát sau bên kia mới trả lời: “Chưa đâu.”

“Vất vả không?”

“Giang Hạo Phong, em mệt quá.”

“Vậy thì về nhà.”

“Nhưng em cảm thấy lần này thu hoạch được rất lớn, Trần Dật thật sự rất lợi hại.”

Giang thiếu gia nhìn hai chữ lợi hại mà hết sức tức giận, sau nửa tiếng mới nhắn tin trả lời Thẩm Thư Kiệt: “Hừ, Trần Dật che giấu trình độ học lực, kỳ thực chỉ mới tốt nghiệp trung học.”

“Hả?”

“Trước khi vào nghề, anh ta đã từng làm việc ở mấy hộp đêm.”

“...”

“Bị rất nhiều phú bà bao dưỡng, đời tư trước đây còn kém hơn Hồ Sơn.”

“Sao anh biết?”

“Lý Minh miệng rộng, lúc tán gẫu với cậu ta, anh nghe được.”

Lý tổng ở văn phòng hắt xì hơi một cái, sau đó điện thoại di động hơi rung lên.

Giang Hạo Phong: Còn biết chuyện xấu nào của Trần Dật không, kể nghe nhiều một chút.

3, Chuyện xảy ra sau khi Thẩm Thư Kiệt phát hiện nick weibo của Giang Hạo Phong.

Gần đây mỗi khi chồng tôi ba ba ba cùng tôi đều sẽ giữa chừng cầm điện thoại di động lên cãi nhau với fan của tôi, nói đến chuyện này có hơi khó mở miệng, nhưng gần đây tôi quả thực cảm thấy tính sinh hoạt không được thỏa mãn.

Tôi là một diễn viên hạng ba không có danh tiếng gì, trước đây tôi cũng không biết chồng tôi sẽ quan tâm chuyện của giới giải trí, bình thường anh ấy rất bận, thoát nhìn là kiểu người vốn sẽ không chơi những thứ như weibo, nói như thế nào đây, kỳ thực tôi vẫn cảm thấy anh ấy hình như không quá quan tâm đến công việc của tôi, mãi đến tận khi tôi phát hiện ra nick weibo của chồng tôi, người như anh vô cùng biệt lập, vì vậy sau khi phát hiện ra tôi chỉ dòm một cái, tựa như đùa nói giỡn một câu, cũng không tra hỏi anh ấy quá nhiều, bởi vì tôi sợ anh lúng túng, có một số việc mình biết là được rồi, đào bới ra gốc rễ của vấn đề thật sự sẽ gây trở ngại trong lúc hai người ở chung.

Thế nên sau khi biết, tôi cũng không để ý chuyện này, có điều hình như gần đây anh bị fan cho lên đĩa. Nói thật từ ngày chồng tôi khoác cái nick kia xuất hiện, tôi đã chú ý tới anh, ngày hôm nay bị lên đĩa cũng đáng đời, ai bảo trước đây anh gieo quả ác, thật sự không thể đồng tình. Thực ra tôi cũng lén lút hóng chuyện này, quả thật buồn cười vô cùng, à ngẫm lại, chồng tôi đích thực rất đáng yêu, có điều chuyện này cũng có chút ảnh hưởng đến cuộc sống của tôi. Gần đây anh luôn ở trên giường đấu đá với fan, quần áo tôi đều cởi sạch, vậy mà anh chỉ lướt mắt qua tôi một cái, sau đó tiếp tục cãi nhau cùng bọn họ, nói thật là tôi có chút mất mát, tôi lại không bằng fan của mình sao?

Thật vất vả mới câu được anh lên giường, mới vừa tiến vào tâm trạng, nhắc nhở weibo liền vang lên không ngừng, anh còn chưa có vào mà đã muốn đi lấy điện thoại di động, tôi thật sự cảm thấy tôi không có sức hấp dẫn gì với anh ấy.

Vì chuyện này mà tôi với chồng tôi chiến tranh lạnh hai ngày, kỳ thực tôi chưa từng nếm thử chiến tranh lạnh, người như chồng tôi mỗi khi giận hờn đều phải do tôi đi đổ, thật ra tôi rất ít khi tức giận với anh ấy, hai ngày không phản ứng ảnh chân chính về mặt ý nghĩa như thế này xưa nay chưa từng có, ngày thứ ba tôi phát hiện ảnh đang len lén nhìn tôi, tôi liếc nhìn ảnh một cái, ảnh lập tức quay đầu.

Tôi cảm thấy giữa hai người sống chung nhất định phải có một người chịu thua trước tiên, rất hiển nhiên chồng tôi không phải là người kia, vì vậy tôi đành phải thỏa hiệp, tôi nói với anh ấy: “Nếu như anh muốn xin lỗi, mời anh có thái độ nghiêm chỉnh.”

Kết quả ảnh lại nghiêm túc thật lòng biểu hiện: “Tại sao anh phải xin lỗi?”

Tôi giận thật, vì vậy buổi tối làm một bữa tiệc bông cải, khiến ảnh xanh mặt chỉ uống một chút cháo.

Tôi tính nếu lâu hơn một chút nữa ảnh không đến xin lỗi, tôi chỉ có thể thôi, dù sao sinh hoạt không phải là vì chiến tranh lạnh, càng không phải là vì cãi nhau.

Trong một tiếng tôi đếm ngược, anh ấy rút cuộc ngồi không yên, sắc mặt không tốt đi tìm tôi nói chuyện, anh ấy gọi tên đầy đủ của tôi nói: “Không phải em nên tự kiểm điểm lại mình à?”

“Tại sao là em phải tự kiểm điểm?”

“Anh vì em mà ăn giam nhiều năm như vậy, em chỉ mới vì anh ăn giam hai ngày đã không chịu được sao?”

A, hóa ra là tôi ghen tị hả?

Tôi thấy ảnh một mặt biệt nữ nói ra những câu này, lỗ tai có chút đỏ lên, kỳ thực anh ấy không giỏi nói ra những lời từ đáy lòng, có thể là sợ tôi thật sự tức giận, cho nên mới ép buộc chính mình nói ra.

Tôi có chút hối hận trong nháy mắt, nâng mặt anh ấy hôn nhẹ: “Xin lỗi ông xã, hóa ra nhiều năm như vậy, trong lòng anh luôn cảm thấy không dễ chịu như thế này sao?”

Ảnh cây ngay không sợ chết đứng gật đầu, ánh mắt nhìn tôi còn mang theo một chút biểu tình lên án ‘bây giờ em mới biết sao’.

Tôi có chút đau lòng anh ấy, ôm anh hôn rồi lại hôn, tôi thật sự rất yêu anh, muốn đưa tất cả của mình cho anh, nếu như chồng tôi không thích tôi có nhiều fan như vậy, thế thì tôi liền lui vòng, sau đó hoàn toàn chỉ có một mình anh ấy.

Đúng rồi, tôi cũng hủy bỏ mọi quan tâm trên weibo, chỉ chú ý một mình ảnh.

Thoạt nhìn ảnh có chút vui vẻ.

4, Phiên ngoại rất ngắn.

Trước khi Giang Hạo Phong đến Hồ gia đón Thẩm Thư Kiệt, hắn đã ở nhà thay đổi mười mấy bộ quần áo, trong lòng nghĩ thầm mình nhất định phải đẹp trai lật tung cả Hồ gia, quần gia nhìn trong mắt suốt quá trình, cảm thấy mười mấy bộ âu phục trên căn bản không khác gì nhau, cuối cùng Giang thiếu gia mặc một bộ đồ do Thẩm Thư Kiệt tặng hắn làm quà sinh nhật, nếu có người hỏi, hắn có thể kiêu ngạo nói cho người khác biết nguồn gốc của bộ quần áo này!! Có thể nói là tâm cơ thâm trầm!! Nhưng mà vô cùng đáng tiếc, mãi đến khi bị Thẩm Thư Kiệt dắt về nhà, hắn đều không có cơ hội nói ra bộ đồ này là bà xã tôi mua cho!!

Hết phiên ngoại.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-xay-sua-bo-dau-do>